

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

2015-08 • EYLÜL • 7 TL. (KDV dahil) • (KKTC: 8,5 TL)

L MANYAK

f /LeManyakDergi

t @ManyakDergi

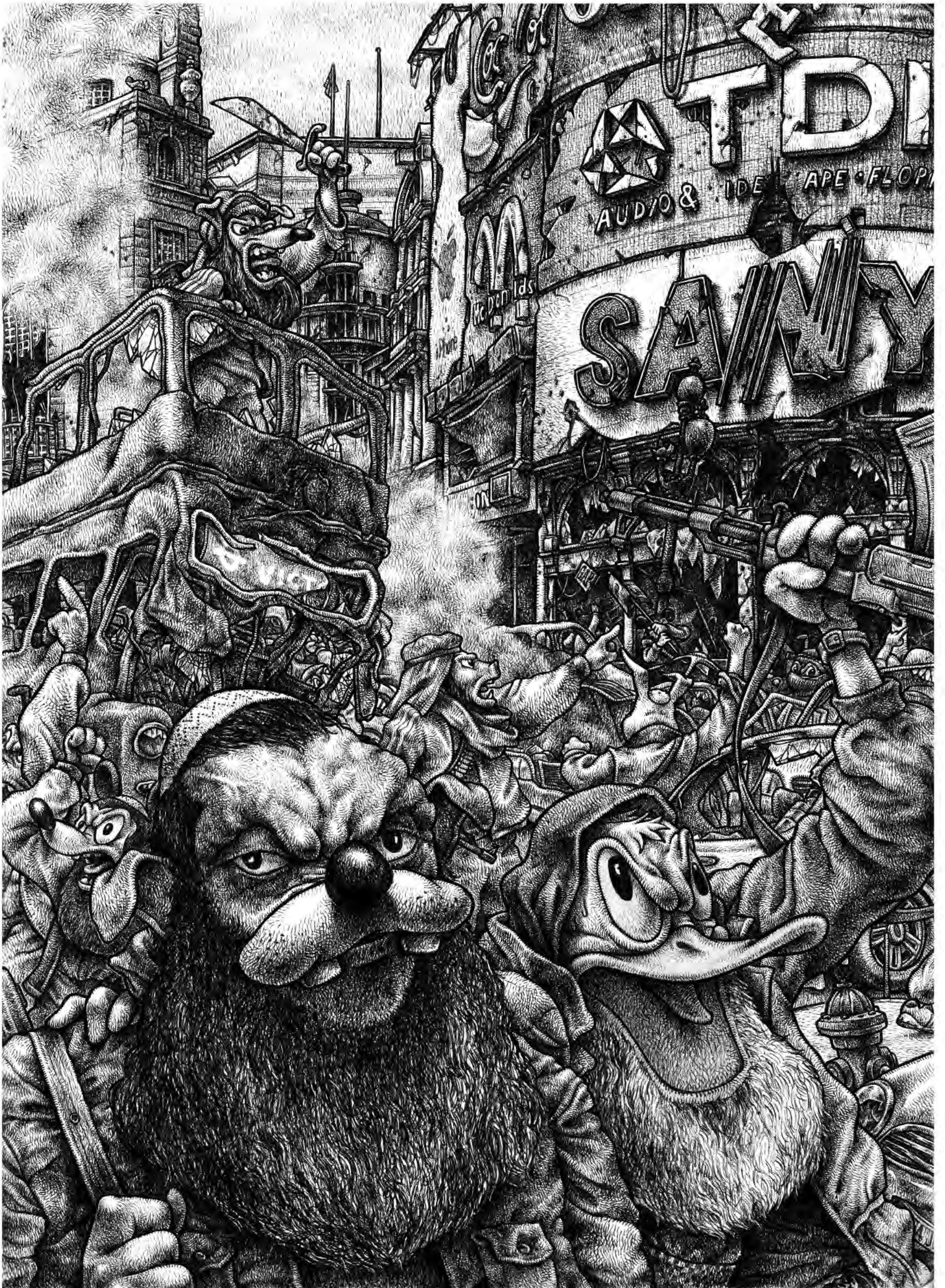

ÇİZGİ FİLM SAATI

UZAY
ÇÖPÜ

BAĞLANTISIZLAR HAREKETİ

@hirsova

Milletçe birlik ve beraberliği en çok ihtiyaç duyduğumuz şu günlerde yok hükmünde kararnameler.

Kararname Teklifi Dosya No. 3500

JEDI'LİK MEZHEBİ

Konu: Son dönemlerde yurdumuzda artan Jedi faaliyetlerinin incelenmesinin ardından alemlerde "Efendi Yoda" adıyla bilinen şahsın sanıldığı kadar efendi olmadığı tespit edilmiştir. Adı geçen şahsın hakkında yakalama kararı çıkartılmış olup görüldüğü yerde polis zoruyla Çağlayan adliyesine ifadeye getirilecektir. Bu olaydan haseble Erenköy, Bakırköy, Zekeriyaköy "Jedi" ocaklarının faaliyetlerinin süresiz sonlandırılması olmadı "Efendi Yoda'nın ocak dışı kalması.

TURGAY SEREN YODA ROLÜNÜ BAŞARIYLA CANLANDIRIYOR

Kararname Teklifi Dosya No. 1001

RUS VİRAL VİDEO SANATI

Konu: Özellikle son günlerde sosyal medyada yapılan paylaşımlarda dost ve müttefik Rus halkının gerek pratik zeka gerekse yurdumduymaz tavırları bakımından Türk halkıyla olan benzerlikleri gözlemlenmiştir. Bundan hareketle Rusça'nın "Güneş Dil Teoris'i"ndeki yerinin Türkçe'ye bir tık yakınlaştırılması ve "Karakalpak, Türkmen, Tatar bunlar bir boydu" şeklindeki türküde bahsi geçen "Karakalpak" ırkının aslında Ruslar olduğuyula ilgili bilimsel makalenin resmi gazetede yayınlanması ve meclisin Twitter hesabından konuya link verilip TDK'nın bu 'tweet'i 'retweet' etmesi.

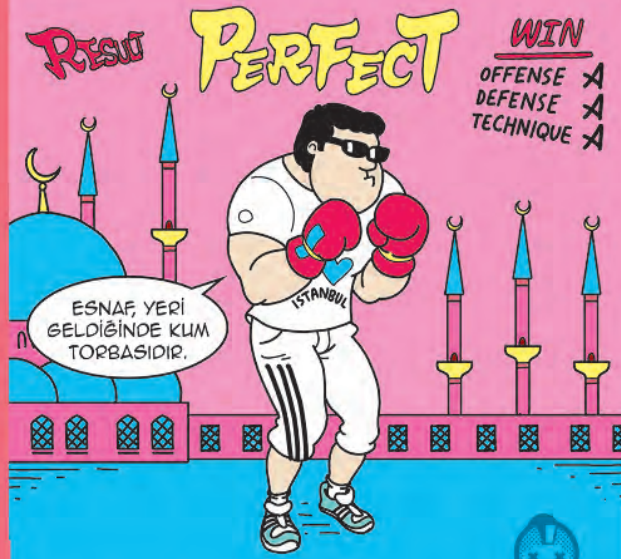

Kararname Teklifi Dosya No. 2081

MUSİKİMİZİN KORUNMASI

Konu: Yapılan araştırmalarda New Jersey'de ikamet etmekte olan Bon Jovi adlı şahsın "Living on a prayer" adlı şarkısının merhum Zeki Müren'in "Dualarla yaşıyorum" adlı eserinden arak olduğu saptanmış olup iş bu şarkının televizyon, radyolar ve bilumum eğlence tesislerinden elde edilen telifinin Mehmetçik Vakfına aktarılması.

GÖRÜMCEEE!

Kararname Teklifi Dosya No. 1453

İÇİMİZDEKİ İRLANDALI

Konu: Aksaray esnafına attığı dayakla, 2002'deki Dünya Kupası'nda İhan Mansız'ın Senegal'e attığı golden berri güzel günler görememiş milletimizin içinin yağlarının erimesine sebep olan Kuveyt asıllı İrlandalı vatandaşın "Street Fighter" oyununun gelecek sürümünde Türkiye'yi temsilen yer alması. Kültür ve Turizm Bakanlığı bütçesinden ayrılacak bütçeyle düzenlenecek turlar kapsamında, başta turistik beldelerimiz olmak üzere bilumum esnafla gösteri maçları düzenlemesi ve öyle şakacıktan değil kodu mu oturtması. Ayrıca her dayaktan sonra esnafın görüşlerinin alınarak işbu görüntülerin haber bültenleri arasında aziz milletimizin yüzündeki tebessümü bir miktar daha artırmak üzere yayınlanması.

PEKİ SİSTEM NASIL İŞLİYOR?

Kararname Teklifi Dosya No. 954

TARİH BİLİNCİ AŞILANMASI

Konu: Şile kalesinde yürütülen restorasyon çalışmalarının kamuoyunda beklenenden fazla ilgiyle karşılanmış olması sevindiricidir. Gençlerimize ve çocuklarımıza tarih bilinci aşılamanın önemi malumdur. Burdan hareketle yakın zamanda restorasyonu planlanan Rumeli Hisarı'nın 3 kulesinin her birinin bir "Pavir Paf Görls" kızına çevrilmesi, karşısında bulunan Anadolu Hisarı'nın ise restore edilmeyerek "Scooby Doo" tema parkı olarak hizmet vermesi.

YETİM! UZAY TULUMBACISI

Kararname Teklifi Dosya No. 954

YEP YENİ OSMANLI

Konu: Bir süredir ozenle yürütülmekte olan "Yeni Osmanlılık" hareketindeki gerek iç gerek dış gelişmelere bağlı olarak baş gösteren tıkanma göz önüne alınarak "Yep Yeni" Osmanlı imparatorluğu'nun Mars'ta kurulması çabalarına hız kazandırmak adına dünyamızı ziyaret eden "alien" tabir edilen uzaylılardan yeni bir devşirme birliğinin kurulması.

YENİÇERİ MAYIŞIYLA AYIN SONUNU NASIL GETİRECEĞİNİ DÜŞÜNEN BİR ALIEN DEVŞİRMESİ

وَرَجَّعَ إِلَيْنَا أَسْوَاقَهُمْ فَمِنْهُمْ شَرِيعٌ وَكَانَ يُؤْتِيهِمْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ

Kuyucu Murat Paşa'nın İnsan Kuyuları

Kuyucu Murat Paşa, adını Anadolu'da ele geçirdiği "asile-ri" katlederek, kazdirdığı kuyulara doldurmasından alan Osmanlı sadrazamı. Doğum yeri ve tarihi bilinmiyor. Tarihçiler onun bir Hırvat dönmesi olduğunu hatta Anadolu halkına olan düşmanlığının bundan kaynaklandığını yazıyorlar. Harem-i Hümayun'da yetişiyor. Yemen, Karaman, Kıbrıs, Şam, Diyarbakır beylerbeyliklerinde bulunduktan sonra Macaristan seferine katılıyor ve vezir oluyor (1605). Bir ara haksız kazanç sağladığı gerekçesi ile görevinden azledilerek İstanbul'a çağrılıyor.

Osmanlı hanedanına karşı Anadolu'da "Celali İsyanları" olarak adlandırılan başkaldırıların bir türlü bastırılmaması üzerine Şeyhülislam Sunullah Efendi ve padişahın hocası Mustafa Efendi'nin önerileri doğrultusunda padişah I. Ahmet tarafından sadrazamlığa atanıyor (Aralık 1606). Padişah I. Ahmet, mührü ile birlikte Kuyucu Murat'a gönderdiği yazıda nedense "Hiç kimsenin tesiri olmadan onu sadrazam yaptığını," söylüyor ve "Göreyim seni her işe dikkatle ve var gücünle sarılsın ve padişah uğrunda bütün varlığıyla çalışsın." diye sesleniyor.

Padişahın iltifatlarına mazhar olan ve saltanat mührünü eline alan Murat Paşa 1607-1609 tarihleri arasında Celali isyanlarının bastırılması adı altında Anadolu'da resmi Osmanlı tarihçilerini bile isyan ettiren görülmemiş bir zulüm ve katliam uyguluyor. İşte Kuyucu Murat adı bu zamandaki katliamlarından doğup tarihe geçiyor.

Bu sefer esnasında Anadolu Türklerine karşı irtikab ettiği zulümlerle cinayetler akla sığmayacak nisbetleri bulmuştur. Bu kanlı Hırvat'ın nazarında kabahatlıyla, kabahatsızın hiçbir farkı olmadığı Osmanlı menebalarından bile itiraf edilir... Konya çayırında eşkiya cüsselerinden çâhlar doldurmuş'tur. Fakat bu 'eşkiya', asilere taraftarlıkla itham edilenler, bir takım zavallılar ve ekserisi masumdur.

Murat Paşa, tüm yaptıklarının şeriat uğruna olduğunu söyleyip daha fazla mülhidi katletmek için Tanrı'dan yardım istiyor: "İlahi, bugün düşman katlinde ben kulunu mahcup etme! Pirlığıme merhamet eyle! Din-i mübin ve Peygamberimiz'in şeriatı ianeti için niyetimin doğruluğunu ve şeriat namusunu parçalayan müfsitlerin ortadan kaldırılması babında garezsizliğim dergah-ı ehadiyetinde malumdur. Senden yardım rica ederim!"

Peçevi, Tanrı'dan yoksul Anadolu köylülerini katletmek için yardım isteyen Murat Paşa'nın bu niteliğine ilişkin şunları kaydediyor: "Saltanatın namusunu korumakta, keskin kararlı idi. 'Celali' diye adı çıkan kimsenin 'Cuhûd (cıfit) imana gelmez, merd-i mülhid tövbekar olmaz' dizesinin anlamına uygun olarak, ne imanına, ne Müslümanlığına, ne de tövbesine kesinlikle güvenmezdi; ölümden gayrı bir araçla onun doğru yola getirilebileceğine inanmazdı?"

Celali adı altında binlerce insanın katledildiği, cesetlerinin kuyulara doldurulduğu, insan ölümlerinin dağlar gibi yığıldığı korkunç bir 3 yıl yaşanıyor.

Hammer, "Bu sefer boyunca yok edilen insanların toplamı 100 bini bulmuştur" diye yazıyor. Burada son derece önemli bir nokta var: Öldürülen insanların büyük çoğunluğu çarpışma anında öldürülmüş değiller. Tersine katledilenler rastgele yakalanıp, ele geçirilip tutsak alınanlar.

Yine Hammer, Celalilerden Canbolatoğlu ile girilen çatışmadan sonra Kuyucu Murat'ın yarattığı manzarayı şöyle betimliyor: "Osmanlılar tarafından 20 cellad, takım takım getirilen esirleri idam etmekle uğraşıyorlardı. Sadrazamın çadırı önünde 20 bin asinin başından vucuda gelmiş tepeler yükseldi."

Aynı korkunç manzara Naima tarihinde de yer alıyor: "O gün gurube dek (gün batımına kadar) ruûs-u maktûa-ı a'dâdan (kesilmiş düşman başlarından) defterlerle adettleri zaptedilen, 26 bin kelle-i büride (kesilmiş baş) işgâh-ı serdar-ı Behram iktidara (Behram kudretle serdarın önün-

وَرَجَّعَ إِلَيْنَا أَسْوَاقَهُمْ فَمِنْهُمْ شَرِيعٌ وَكَانَ يُؤْتِيهِمْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ

de) getirölüp otag-ı zernitak (altın kuşaklı otağ) önünde püşte-var (tepe halinde) yığıldı. 20 neferden fazla cellatlar, darb-ı rikabdan (ense vurmaktan) dinlenmeyip güruh güruh getirilen eşkiyanın kellelerini kat'ederlerdi."

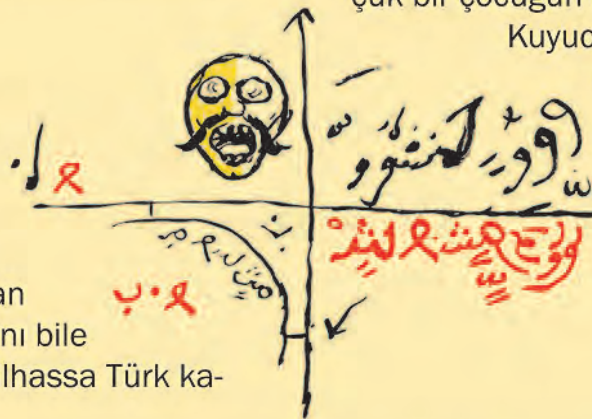
Kuyucu Murat, kudretli serdar, kudretini altın kuşaklı çadırının önüne kesilip yığılan canlardan alıyor. Cellatlar durup dinlenmeden ense vuruyor ve otağ önünde masum insanların cesetlerinden tepeler yığılıyor. Hastalıklı bir durum var. Hanedanın varlığı ve ayakta durması için her türlü vahşete olur veren zulümkar bir durum. Hammer "Kuyucu Murat, yakalanan insanları katledip kuyulara doldurmayı adet, alışkanlık edinmişti." diyor. Alışkanlığın kanlılığı en çok Osmanlı idaresine yakışıyor! Kuyucu Murat'a övgüler düzmekte Solakdaze'den hiç de geri kalmayan ve mukabelecilik görevini yürütürken onun çok yakınında bulunan tarihçi Peçevi İbrahim Efendi, Kuyucu'nun "güzel huylarını" sıralarken onun insan ketletmekte hiçbir sınır tanımadığını gözler önüne seriyor: "İslam gazileri birçok haini yakaladılar. Bunları serdara getirip değerli ödöller aldılar. Ondan sonra eşsiz vezir, kuyular kazdırdı ve getirilen melunları bu kuyular başına çökerterek birer birer boyunlarını vurdurdu. Böylece her gün bir-iki kuyu dolardı. Ve yeni bir kuyu daha kazılması gereğı duyulurdu. Sonunda Murat Paşa'ya 'Kuyucu Koca' lakabı verildi. Ve bu takma adla dünyaya velvele vererek, yalnız Celali adını taşıyanları değil, belki onları yedirip içirenleri ve komşularını bile kardı."

Celali bahanesi ile yoksul Anadolu köylüsünün kitleler halinde katledilmesine Kemahlı Ermeni rahip Grigor'un Kronolojisi'nde de değiniliyor. Ermeni rahip de resmi dille konuşuyor ve Kuyucu'dan övgüyle söz ediyor. Ne var ki katledilen köylülerden oluşan tepeleri yazmadan da edemiyor: "Görenlerin bize bizzat anlattıklarına göre Murat Paşa bütün konakladığı yerlerde önceden kuyular kazdırır ve bütün Celalileri, muzir adamları öldürüp bu kuyulara attırır; oraya indirilen birkaç adam da atılanları istif ederdi. Vakadan 4 sene sonra kış mevsiminde oradan geçerken ev büyüklüğünde olan kuyuları müşahede etmiştik. Birkaç tanesi çökmüş olduğundan odun ve toprakla kapatılmıştı. İşte böylelikle ortadan kaldırılan melunlar duman gibi yok olarak Allah'ın şan ve şerefinden mahrum kaldılar."

"Anadolu Türkünün ebediyyen lanetle anacağı Kuyucu Murat, ihtiyarlığından dolayı 'Koca lakabıyla da tanınan doksanlık bir zalimdi. Kuyucu yalnız asilerle taraftarlarını değil, onlara her nasılsa ekmek ve su vermiş zavallılardan başka civarlarından bulunan komşularını bile kılıçtan geçirtecek derecede kana ve bilhassa Türk ka-

nına susamış bir canavardır." Bu sözler ise tüm bu yaşanan vahşet karşısında "Türklük" adına isyan eden bir başka resmi tarihçinin, İ.H. Danişmend'in. Osmanlı engizisyonunu ve Kuyucu Murat vahşetinin boyutlarını Naima aktardığı bir olayda bütün çıplaklığı ile ortaya koyuyor; "Cellatların, yeniçerilerin "Biz öldürmeyiz" dedikleri küçük bir çocuğun kellesini bizzat kendisi kesiyor. Çünkü Kuyucu Murat'a göre büyük, küçük farketmeksizin tüm yoksullar birer 'Celali'dir."

Kitap: OSMANLI ENGİZİSYONU
ZULMÜN TARİHİ -
Yazar: Ali YILDIRIM

KONULU
GEYİKESNAF İLE DİYALOG
ÇABALARI

En güzel esnaf, henüz tükkan açmamış olan-
dır...

Bu aralar çok espri yaptık, ekmeğimin peşin-
deki canım esnafımla ilgili capsler, gifler, çizgili çiz-
gisiz laf sokuşturmalar havada uçtu. Mesela
ben, İrlanda Bayraklı bir boksör şortu görselinin al-
tına "Esnaf Döğen İrlandalı Boksör Donu Gelmiştir"
yazmak suretiyle feysbukta paylaştım.

Naapalım ama palalisından, sopalısından; kati-
linden ikrah gelmişti; biz esnaf olmayan fâniler
kendi kendimize eğlenip az ferahladık.

Fitrati gereği çakal olup da bir şekilde dükkân
açmışları kenara bırakırsak, Allah'ı var boşa çıldır-
madı o patron.

Ülkenin çiftçisinin, işçisinin, doktorunun, gaze-
tecisinin, öğrencisinin başına ne geliyorsa esnafın
da başına o geldi. Neo liberaller, bakkalıktan dok-
torluğa, domates hıyar tohumundan yaban hayva-
nına (av ihalesi) ocağa böceğe her halta maydanöz
olup herkesi bir şekilde kıstırdı ve fitratına göre
herkes bir şekilde çıldırdı.

Demem o ki, mahallenin dert babası hakiki es-
nafı tenzih üstüne tenzih ederim. Neticede beş par-
mağın beşi de bir olmadığı gibi, bilhassa şofor
esnafı da "en asil duygunun insanıdır".

Ha, şu da var tabii, ben olaya içerden bir gözle
bakıyorum. Bu kardeşiniz de geçmiş vakitte, rızkını
ticarete aramış kısa dönem bir esnafın evladiydi.
Konuyla ilgili "Dükkan" adlı öyküye geçmeden evvel
bir kuruyemişçi esnafının duvarındaki gördüğüm
sözleri paylaşmak istiyorum:

*Şu dünyada çok gezdim, ne zengini tok gör-
düm, ne fakiri aç*

*Ya Rabbim bizi nâmerde değil, merde dahi
eyleme muhtaç*

DÜKKAN

"Rızkınızı ticarete arayınız, buyrulmuştur" dedi,
Arif Demir... Babam O'na Hacı Arif Bey diyor... İki-
birlikte, babamın emekli ikramiyesiyle "Marley ve
Dekarasyon Mağazası" açacaklar... Hacı Arif'in dük-
kan açılışı için bastırıldığı el ilanlarına bakıp; "Arif
amca, (dekorasyon mağazası) yazılacaktı, yanlış
basmışlar galiba" dedim... Hacı istifini bozmadan
dudaklarını şapırdatıp "Uğurdur" dedi... İyi... O öyle
dediyse öyledir... Zaten babam Hacı'nın ticari dene-
yimine güveniyor... Yoksa henüz emekli olmuş bir
füze astsubayı, dükkandan felan ne anlasın...

"Müjde, müjde, müjde!" diye başlayıp "Güven
Marley Mağazasına uğramanız menfaatiniz icabı-
dır" diye biten el ilanını son bir kez okuduktan

sonra, bisikletime atlayıp Çekmece Tren İstasyo-
nuna doğru uçarak pedal çevirdim... İlanları, tren-
den inenlere dağıtacağım... Ertesi sabah babam,
askerlikten kalma alışkanlıkla yedide kalkıp besme-
leyle "marley dükkânını" açtı... "Sabahın köründe
millet marleyi naapıcak" diye düşünmedim değil...
Ama kızar diye babama söyleyemedim, "Hayırlı işler"
dileyip annemle yolcu ettik... Dükkânın ilk sif-
tahını amcam yaptı. "Lazım olur" diyerekten bizden an-
lamsız yere iki kutu marley satın aldı... Onu da ak-
şamüstü yengem geri getirip, "Ayol manyak mı bu
adam... Tutup iki kutu marley almış... Biyere döşet-
sek neyse... Kira evine ne marleyi döşetcez" diyerek
parasını geri istedi... Babam, paranın ikiyüz lirasını
cebinden, elli lirasını da "siftah parası" diye duvara
astığı çerçeveden çıkartıp geri verdi...

Sonraki günlerde de pek gelip giden olmadı...
Hacı, zaten uğramıyordu, babam da gereksiz yere
marley kutularını dükkânın içinde bir oraya bir bu-
raya taşıyıp "iş yorgunu" olarak eve dönüyordu...
Yüzlerce ağır kutu Erdaflex PVC Yer karosu' nu dük-
kanda ordan oraya sürüklerken pazu yapmayı plan-
ladığım için, olanlara pek
ses çıkarmıyordum...
Zaten annem, "emekli
oldu, çok sıkılıyor, yoluna
gidiver adamın" diye beni
sıkı sıkı tembihliyordu... O
sıralarda nerden girdiyse
aklıma, "emekli olan as-
kerler boş dururlarsa
çöker, hızla yaşlanıp ölü-
verirler" lafı girmişti...
O'na bişey olmasındı,
dükkânla vakit geçiri-
yordu işte...

Derken, birgün
Hacı Arif Bey olağan
Hicaz seferlerinin
dönüşünde dük-
kana uğradı... (Arif
Bey sık sık Arabis-
tan'a gider, ezan okuyan saat, pusulalı seccade,
poşet çay, tuhaf balonlar, ütü, sigara felan getirip
bavulla satardı...) Dükkana şöyle bi bakınıp "piyasa
durgun, dönmez burası" diyerek ortaklıktan çıktı...
O günün akşamı babam, Arif Demir'in camekanda
yazan yaldızlı ismini kendininkinin yanından jiletle
kazırken elini kesti... Küfrederek dükkânın kapısını
çarpıp kaybıldı... "Kesin kapatır artık burayı" diye
düşündüm... Ama öyle olmadı...

Ertesi sabah, teşhir amacıyla dükkânı marley
kaplamaya karar verdi... Her yer vıcık vıcık zift, ren-
garenk marley... Bittiğinde "acayip kötü oldu" diye-
rek fikrimi belirttim... Beni, kafama marley kırıkları
atarak eve kovaladı...

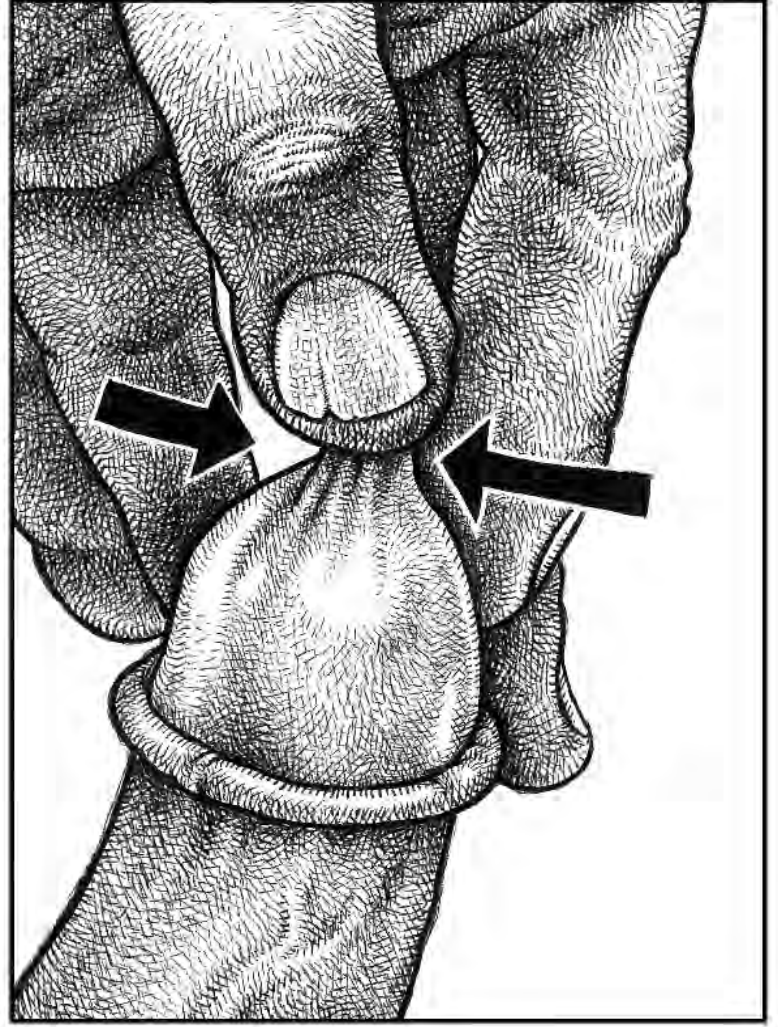
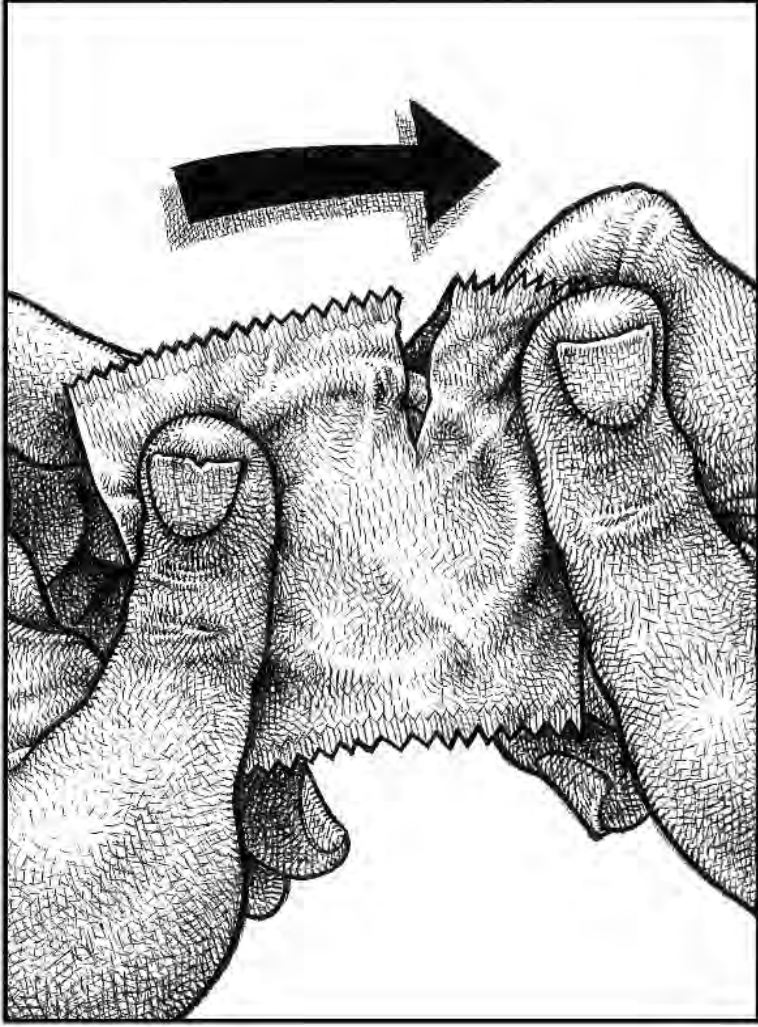
Aradan geçen aylar içinde birkaç iş olmadı
değil. Ama yine de dükkânın kirası çıkmıyordu bile
ve babam fena halde sıkılıyordu... Sıkıntıdan kırık
radyoyu marleyyle kaplamak; artık marleyleri yuvar-
lak kesip üstüste yapıştırarak eksik tavla pullarını
tamamlamak gibi tuhaf işlerle vakit geçiriyordu...
Hatta bir keresinde marley dükkânımızın vitrinini
bile süsledi... Rengarenk marleylerin üstüne kö-
pükten karlar yağdırıp, camekana pamukla "Yeni-
yıl" yazdı... Dışardan bakınca "N" harfi ters
gözüküyordu... O kadar uğraşmıştı ki, söyleyeme-
dim.. Zaten bütün umutları kırılmıştı... Hacı Arif
Bey'in "kalp sektesinden" ölümü iyiden iyiye tuhaf-
laştırdı O'nu... Sıra arkadaşım Nezih'e evlerini mar-
ley kaplatmaları için baskı yaptığımı
anımsıyorum...

Olmadı ama... Annem "Üzülme be, istersen ben
de emekli olurum, dükkana orlon filan da
koyarız" diyince, babam dayanamadı...
Dükkânın kepengi son kez kapanırken,
kötü oldum... Babamın, yaşlı bir insanın,
'dünyaya tutunabilmek için zorladığı
son kapı kapanıyor' gibi gelmişti bana.
Bilmem kaç bin iş gününün emek
ikramiyesini, anlamadıkları tuhaf iş-
lerin dükkânını açıp giderek bok-
tanlaştan ekonomide canavarlara
kaptıran yaşlı insanlıklar... Oyun-
cakçı dedeler, kırtasiyeciler amca-
lar; bişey araklanmaya son
derece müsait, kafası karışık,
şişe dibi gözlüklü, rafları boş
bakkal amcalar... İnsana "buyur
canım, arzun?" diyen altın kün-
yeli, gürbüz kuruyemişçilerle,
acar kasapların, birbirlerine
dandikten "Bilmem kim Bey, Bi
şey Hanım" diye seslenen yavaş kasiyerlerle dolu
"süper" marketlerin arasında usulcacık açılıp ka-
panır onların ufak dükkânları...

Ben onları hep göz ucuyla izleyip kepenglerini
açık görünce rahatlarım... Kapalı kepenglerine ba-
kamam... Belki de "Cenaze nedeniyle kapalıyız"
yazısını görmekten korktuğumdandır... Ve hep on-
lardan alışveriş ederim... Siz de gidin ara sıra...
"Uğramanız, menfaatiniz icabıdır"...

ÖNCE GÜVENLİK

KONU: KONDOM NASIL KULLANILIR? UZAY ÇÖPÜ

Meltem Arıkan:

‘Erkekler güçsüz oldukları için güce tapıyor’

Meltem Arıkan, “Türkiye’de olmayan enstest gerçeğini Türkçe isimler kullanarak yazmak” ve “Türk aile yapısını feminist bir anlayışla yıkmaya çalışmak” gibi acayip suçlamalarla kitabı yargılanmış, toplatılmış; yazdığı tiyatro oyunu nedeniyle iktidar medyası tarafından hedef gösterilmiş bir oyun ve roman yazarı. Arıkan, yaşadıklarından sonra yazmayı bırakmadı; yeni romanı “Erospa”yla bambaşka bir evrene, distopik bir dünyaya açılarak ve zamanı bükerek geri döndü.

-Gerçek bir hikayeyi anlatmak, yeniden kurgulamakla fantastik bir dünya yaratmak arasında nasıl bir fark var?

Fantastik bir dünya yaratmak hem daha keyifli hem daha zorlayıcı. Çünkü yarattığınız dünyanın tutarlı olması çok önemli. Hem hayal dünyanızı serbest bırakıp, hem de tutarlı olmaya çalışmak her zaman kolay olmuyor.

-Erospa beş farklı zamanda geçiyor. Öte yandan bu farklı zamanların aslında birbirini yeniden, tekrar tekrar üreten tek bir zaman olduğunu söylemek mümkün mü?

Kesinlikle mümkün... Zamanı tanımlayan da, parçalayan da, bölen de biz insanlar değil miyiz?..

-Kendinizi, okurları zamanda yolculuğa çıkaran bir tur rehberi gibi hissediyor musunuz?

Bu roman riskli bir roman aslında, çünkü beni yıllardır takip eden okurlarımın alışık olduğu romanlarımdan oldukça farklı bir tarzı ve dili var. Yazarken kendimi hiç okurlarını zaman

yolculuğuna çıkaran bir tur rehberi gibi hissetmedim, böyle bir tanım hiç aklıma gelmemişti, ama güzel bir tanım-mış.

-Kadının varoluşu, kendisini gerçekleştirebilmesi, üzerinde durduğunuz önemli meselelerden. Kadınların kadın olarak var olmadığı sürece erkeklerin de erkek olarak var olamayacağını söylüyorsunuz. Erkeğin kendi öz kimliğini keşfetmesi, kendi bedenini soyması halinde söylediğinizin tersi mümkün mü? Yoksa erkek, özü ve varoluşu itibarıyla kötücül müdür?

Kadınsallık sorunsalının genelde kadın-erkek varoluşundan bağımsız olmadığını düşünüyorum. Doğanın kimliğinin temelinde dişinin asal olduğu bilimsel gerçeği ortada iken, bunun toplum tarafından bilinmemesi veya algılanmaması beni hala dehşete sürüklüyor. Binlerce yıllık erkek egemenliği altında sürdürülen toplumsallaşma ve yönetim çabalarının değiştirilebilmesi ve devrimsel nitelikte bir dönüşüme ulaşılabilmesi için, erkek egemenliğindeki din ve ideoloji formatlarının dışına çıkılması ve önce kadının özgürleşerek, kadın üzerinden erkeklerin özgürleşmesi gerektiğine inanıyorum. Toplumu değiştirmek için toplum mühendisliklerinin yetersiz kaldığını, gerçek radikal değişikliklerin ancak kadın üzerinden olabileceğini kabul ettiğim için de Erospa’dan önceki romanlarımda ağırlıklı kadın varoluşu üzerine yazdım. Sartre, Camus, Kafka bireysel varoluşları irdelerken, kadın-erkek farklılığının gerçek farkındalığında olarak değil, genelde “insan” öznesi çerçevesinde tartışmışlardır. Oysa ki insan varoluşunun temelinde olan dişilin genetik, biyolojik, kimyasal, sosyal ve psikolojik açıdan irdelenmesi yapılmadan ve kadın özgürlüğünü elde etmeden, dolayısıyla kadının varoluşu

Kadın özgürlüğünü elde etmeden, erkeğin varoluşu gerçekleşemeyecektir.

gerçekleşmeden, erkeğin varoluşu gerçekleşemeyecektir. Ne zaman ki kadınların ve dolayısıyla erkeklerin varoluşları gerçekleşebilir, işte o zaman dünyadaki siyasi ve toplumsal omurgalar çatırdar ve yeni bir dünya düzeni kadın ve erkek varoluşu temeli üzerine kurulur.

Ne erkek ne de kadın özü ve varoluşu itibarıyla kötücül değildir. Kötücül olan erkeklerin ve kadınların var olamaması ve ‘mış gibi’ geçirdikleri yaşamlarında yarattıkları kendilik nefretiyle yüzleşme cesaretini göstere-memeleridir.

-“Eğer kadınlar gücü gerçekten ellerine geçirirse bu sistem tamamıyla çökebilir” diyorsunuz. Güç/erk dediğimiz şey bizzat “erkeği” yaratan şeyse onu ele geçirip, yeniden üretmek yerine gücün kendisini ortadan kaldırabilmek değil mi esas mesele?

Erkekler güçsüz oldukları için güce tapıyorlar, erkekler korktukları için güce ihtiyaç duyuyorlar. Gerçekten güçlü olduğunuzu bilerseniz, o zaman silahlı-sılaşsınız, çünkü silahlara ve erk’e ihtiyacınız olmaz. Sorun gücün ortadan kaldırılması değil, güce tapanların ne kadar güçsüz olduğunun anlaşılmasıdır bence.

-Romanınızın adı Erospa yani “Aşk Tanrıçası”, “Umut Lanettir” romanınızda da Sümer tanrıçası İnanna var. Tanrıçalar erkek-tarırların boyun-durduğu altında ezilen kadınlara özgüven veren semboller. Ancak az evvelki durum gibi; “tanrıça” imgesi tapınmayı, dolayısıyla benzer şekilde boyunduruk altına almayı çağırıştırıyor mu?

Tanrıçalar sizin de söylediğiniz gibi ezilen kadınlara özgüven veren sem-

boller ve özellikle de kadın cinayetlerinin ve kadınlara yönelik şiddetin her geçen gün arttığı şu günlerde kadınların bu özgüvene her zamankinden çok daha fazla ihtiyaçları var diye düşünüyorum. Ayrıca, arkaik dönemlerdeki tanrıçalar ne kadınları, ne de erkekleri boyunduruk altına almamıştır. Koşulsuz tapınma ve boyunduruk altına alma, ataerkil düzen ve tek tanrılı dinlerle başlamıştır.

Tarihin derinliklerinde yer alan anaerkil düzen hariç, analog dünyanın yani eski aterkil dünya düzeninin ortak özelliği dünya nüfusunun yarısını oluşturan erkeklerin, dünya nüfusunun diğer yarısını oluşturan kadınları güç odaklarına ortak etmemesidir. Kadınlar daima susturulmuş, pasifize edilmiş, bastırılarak yönetilmiştir. Bu temel işleyiş, bazı istisnalar olmasına rağmen hiçbir zaman değişmemiştir. Ancak artık bu düzen dünyanın her yerinde tıkanmış ve analog dünya düzeninden dijital dünya düzenine geçiş sürecinde; kadınların ve erkeklerin bireysel varoluşlarını, herhangi bir din, herhangi bir etnik grup aidiyetine girmeden gerçekleştirip, birey olabildikleri takdirde özgür bir yeni dünya düzeninin oluşabileceği gerçeği apaçık ortaya çıkmıştır.

-Bir cümlemin dikkatimi çekti. Şöyle diyorsunuz “Ancak ölümün gerçekten bilincine varılırsa yaşam adına kararlı bir özen oluşabilir, ölümün reddi ise sadece ve sadece yıkıcılığa yol açar.” Tayyip Erdoğan örneği üzerinden bu söylediğinizin sağlanmasını yapabilir miyiz? Peygamberlik, tanrılık atfedilen; ölümü, yenilgiyi reddeden erkek bir lider...

Bu söyleminin sağlanmasını biz değil

Gerçekten güçlü olduğunuzu bildiğinizde silahsızlaşırsınız.

HER TÜRK ASKER DOĞMAZ - 2

Çıkan Kısımın Özeti: Yazar durup dururken, sersemliğinin kısa tarihini yazmaya karar vermiştir. Ha, istese uzununu da yazabilir, malzeme sıkıntısı yok çok şükür.

Askere gitmiş, beceriksizliği ve kafasızlığı ile arkadaşlarının arasından sıyrılarak ön plana çıkmıştır. Komutanları tarafından "Bari gözümüze görünmesin" denilerek gece sorumlusu yapılmıştır. Yazar ve nöbetçi arkadaşları el birliğiyle koskoca askeri hastaneyi Yedi Uyuyanlar mağarasına çevirirler. Kendisinin uyuyamadığı bir gece nöbetçi askerlerin de uyumasını engellemek için onları korkutmaya karar verir ve askeri bölgeden, gizlice geri girmek üzere çıkar. Ancak korkutmaya fırsat bulamadan o gece uyumamaya karar veren nöbetçi askere yakalanır:

ama zaman bizden çok daha doğru bir biçimde yapacaktır.

-Erospa'da yarattığınız dünyada bir kaos ve kaostan sonra güzel bir yaşam umudu var. Ülkedeki mevcut kaotik durumun; nihai olarak daha parlak, yaşam dolu bir yere evrileceği umudu var mı sizde?

"Umut Lanettir" diye roman yazan birine umut var mı diye sorma istersen... "Umarım"dan başka bir söz gelmiyor içimden... Umarım...

Redmind'in gözleri birdenbire fal taşı gibi açıldı, elinde olmadan, "Aman Tanrım!" diye bağıarak ayağa fırladı ve dondu kaldı. Tam karşısında kafasını ona doğru kaldırmış ve gözlerinin içine bakan bir kobra yılanı duruyordu. Evin içinde bir kobra... Yılanlardan nefret ederdi. Evin içinde bir kobra olabilir miydi?

HelloKitty gayet sakin, - Korkmana gerek yok, hiçbir şey yapmaz. Rahat ol, dedi.

Adamın yüzü bembeyaz olmuştu. Kobra onun gözlerinin içine bakmaya ve dilini ağzına sokup çıkarmaya devam ederken nasıl rahat olabilirdi ki?...

-Sakin ol, sana bir şey yapmak istesem, sen daha beni fark edemedenden zehirledim seni.

Yok artık, artık bu kadarı imkânsızdı. Evin içinde konuşan bir kobra... Mesleği gereği öylesine tuhafıklara şahit olmuştu ki artık hiçbir şeyin onu şaşırtamayacağından yüzde yüz emindi. Ama bu hiç aklına gelmemişti. Konuşan kobra... Aklını kullanması lazımdı, bütün garipliklerin bir açıklaması olurdu, olmuştu, olmalıydı. Bunun da basit bir açıklaması vardı... Belki de bu kadın bir vantriloktu. Yılan da zehri alınmış, uyuşturulmuş ve eğitilmişti...

- Biliyorum bu durum senin için pek alışılmış bir şey değil. Ancak Kitty vantrilok değil, ayrıca kobraları istediğin gibi eğitemezsin. Sen bizi köpeklerle karıştırdın galiba, dedi Wikka.

Redmind sinirlerinin gitgide gerildiğini hissediyordu. Kısa siyah saçlarının dipleri bile terliyordu. Kobra aklından geçenleri mi okuyordu? Belki de bu kadın kahvesine bir şey atmıştı ve şu anda onu bir halüsinasyonun içine sokmuştu.

HelloKitty keyifle onları izliyordu. Aslında planlarında Wikka'nın ortaya çıkması yoktu ama Wikka ona rağmen böyle bir gösteriyi uygun bulduysa bir şeyler hissetmiş olmalıydı. Bugüne kadarki deneyimlerinden Wikka'ya her koşulda güvenmesi gerektiğini biliyordu.

Sakince yerinden kalktı ve mutfaktan soğuk bir bardak su getirdi. Redmind'a bardağı uzattığında adamın sadece ellerinin değil, tüm bedeninin titrediğini gördü.

-Bir yudum iç, iyi gelir. İstersen yüzünü de yıkayabilirsin.

Adam bardağı aldı ama bardak o kadar ağır geldi ki... Bardağı ağzına götürerek gücü bile kalmamıştı. Başı dönüyordu, midesi bulandı, gözleri kaydı... Aklından son geçen, üstlerime bunu nasıl anlatacağım tümcesi oldu... Yer, tavan, beyaz, kobra, yer, tavan... Yere yığıldığının farkında olamadı (...)

(Erospa, Meltem Arıkan, Akılçelen Kitaplar)

...Karanlıkta kaldığım için beni göremiyor da. Tam "Benim oğlum, yabancı değil" diyecekken Kaleşnikof'un emniyetinin açıldığını duydum. Nöbet talimatı gereği askeri bölgeye bir sızma tespit edilirse önce "Dur" diye bağırlıyor, cevap gelmezse silahın emniyeti açılıp, kurma kolu çekilerek ateşe hazır hale getiriliyor. Sonrası atış zaten. Prosedür bu. Bizim salak "Dur" diye bağıırken aynı anda emniyeti açtı. Biraz beklemesi lazımdı hâlbuki... Belki ben cevap vericem, di mi ama? Eşşeoğlueşşek sivile dönünce, kahvede "Hastaneye girmeye çalışan teröristi vurdum" diye hava atmanın hevesiyle atlaya atlaya gidiyor prosedürleri. Yine tam "İndir lan o silahı, sokmayayım bir tarafına" diyecekken bu defa da kurma kolunun çekilme sesi geldi. Herif kafayı taktı, indirecek beni. Ne yalan söyleyeyim korktum biraz. Karşında yirmi yaşında, kahramanlık ve askerlik hikâyeleriyle büyümüş bir çocuk var en nihayetinde. Bir de tam Apo'nun yalandığı günlerdeyiz o zaman. Habire saldırı ihbarı geliyor, komutanlar "Şüpheli bir durum olursa yapıştırın kurşununu" deyip duruyorlar. Lan o kurşunun bana yapışacağı varmış meğer.

Çocuk mermiyi namluya sürdürdü ya kendine güveni iyice geldi anasını satayım, bağırmalara doyamıyor it. "Parola" diye bağırdı bu sefer. "Parola ananın .mı" diyecem ama o zaman kesin vurur. "Yavrum ben seni uyuyor sandığımdan parolaya bakmadım çıkarken" diyeceğim, korkudan sesim çıkmıyor. İşğa tutulmuş tavşan gibi kalakaldım öylece. Kafama sıçayım. Oturup televizyon karşısında çekirdek çitleyeceğime başıma bu işi açtığım için kendi kendime, bizzat şahsıma bildiğim bütün küfürleri ediyordum. Tabii içimden. Çünkü korkudan sesim popoma kaçmış, afedersiniz osuruğum düğümlemiş durumdaydı. Sabaha karşı bilmem kaçta, ağaçlık karanlık bir yerde kimin üstüne silah doğrultulsa korkar ama di mi? Kendimi zorlayıp bir defa daha konuşmayı deneyip "Benim oğlum" dedim. Bu sefer ses çıktı ama o çıkan sesi ben bile tanımadım desem yalan olmaz. Böyle kedi miyavlamasıyla, kibar konuşmaya çalışan travesti sesi arası bir şeydi çıkan. Nöbetçi olacak hayvan "Anaa, karıymış lan bu" diye söylendi. Normal şartlarda kızardım serseriye ama o anda umutlandım. "Kadına ateş etmez belki" diye içim kıpır kıpır oldu. "Ben bu işi buradan çözerim" diyerek sesimi biraz daha kadın sesine benzeterek konuşmaya devam ettim. Tam cümlemin ortasında "Lan, ateş etmesine etmez de, ya başka bi şey yapmaya kalkarsa şu ağaçların altına çekip" fikri düştü. Asker adam, elinde silah da var. Yapar mı yapar. "Bu yaştan sonra vermem abi.

Ölürüm daha iyi" deyip anında sustum. Gözlerimi kapatıp ateş etmesini bekliyorum. "Hayatım film şeridi gibi gözlerimin önünden geçecek mi acaba" derken, geçti. Harbiden doğruymuş, insan kendini ölüme yakın hissedince o film şeridini görüyormuş gerçekten. Gerçi benimki biraz kısa sürdü, beş saniye filan kadar bi şeydi yanlış hatırlamıyorsam. Bi Neuchatel'e beş attığımız maçtaki Tanju'nun golünü gördüm, bi de geçen gün merdivenlerde önümden çıkan mini etekli kızın... Neyse işte. "Ulan ne boş hayatım varmış benim be" diye iyice efkarladım haliyle. Fazla bile yaşamışım o güne kadar. Birden aklıma anne-babama ölüm haberimi nasıl verecekleri geldi. Şehit derler miydi acaba? Ama bana bu şekilde öldükten sonra şehit dense hastane mutfağında öldürdüğümüz farelere bile şehit denmesi gerekir. Üstelik farelerin ölmek için bir sebebi var, ekmeklerinin peşinde koşarken can veriyorlar. Benimki ne a.ına koyim. İnsan bu kadar boş beleş ölür mü arkadaş yaa!..

O değil de, hadi anemlere bir şekilde söylediler diyelim. Asıl onlar "Oğlunuz nasıl öldü, çatışmada mı vuruldu?" diye sorarlara ne diyecekler? Ne babam, ne de annem yalan söyleyemedikleri için "Evet, aslanlar gibi vuruşmuş. 28 arkadaşını kurtarıp 10 teröristi etkisiz hale getirdikten sonra aldığı 47 kurşun yarısına dayanamayıp şahadet şerbetini içmiş" diyemezlerdi. "Bizimki biraz gel-git akıllıydı rahmetli. Gecenin bir körü hali hazırda içinde bulunduğu birlikten çıkıp sonra tekrar duvardan girmeye çalışırken vurulup bok yoluna gitmiş" de denmez. Ele güne karşı ayıp denen bir şey var. Annemi babamı düşürecekim durumu düşündükçe kendime iyice kızmaya başladım. Nöbetçiye de sinirlendim. Vuracaksın vur; ne bekliyorsun lan, işkence eder gibi? Hayatımda yapmadığım iç hesaplaşmayı yaptırdı bana puşt.

"Parolayı hemen söylemezsen ateş edeceğim" dedi o sırada. "Etmezsen orospu çocuğusun" diye geçirdim içimden. "Ne küfrediyon lan" diye küreyip nişan aldı. İçimden geçirmemişim meğer. Dilinin bağına sıçtığımin sesinin o anda çıkacağı tutmuş. "Haydi Abbas vakit tamam" deyip gözlerimi bir daha kapadım. Açılıp kapanmaktan gözler yalama oldu bu arada. Kurşun neremden girecek diye beklerken "Ne oluyor burada" diye bir ses duydum. "Asker, indir o silahı" diye de devam etti. Hayatımda duyduğum en güzel sesti yemin ederim. Bi İbrahim Tatlıses'in ilk çıktığı zaman "Ayağında Kundura"yı söylediği ses, bi de bu. Üstüne tanımam...

Devamı; Ekim'de Manyak Dergi'de

CAVLAKLAR

Ünlü tarihçi A. Yaşar Ocak, Kalenderiler adlı kitabında 13. yüzyılda Anadolu tarihinin ilk serse-ri dervişleri Cavlakları anlatır. Anadolu toprakları Moğol istilası altındadır ve huzursuzluk, başıboşluk kol gezmektedir. Rum abdalları, Kalender, Haydarî, Divane, Cavlaki adı verilen dervişler bol bol seyahat ederler ve yeni yeni Anadolu'yu yurt edinirler. Üstlerine sadece hayvan postu giyerler. Şeriat ve toplum ku-

rallarına, ahlâk ilkelerine aldımazlar.

Ailesiyle, çevresiyle uyşamamış gençler, efendi-sinden yılmış köleler, kaçak mahkûmlar, hatta siyasi sebeplerden, yüksek devlet adamları, şehzadeler birer birer Cavlaki olmaktadır. Saçını, sakalını, bıyığını, kaşını kazıtarak kendilerine yeni bir hayat kuruyorlardı. Belden yukarısı çıplak, saç, sakalı, kaş, kirpiği kazınmış bu üryan dervişler şeyhlerine "baba"

diyordu ve bu dervişlerin en ünlüsü Kaygusuz Abdal'dır. Akıl almaz bir coşkuyla giderek hızlanan dansları ilahi eşliğinde yükseliyordu ve yorgunluktan yere düşünceye kadar devam ediyorlardı.

Cavlaklar en alt tabakalardan insanlardan oluşuyordu. Sünni tarikatlar Cavlakları hiç sevmiyordu. Kuzey Hindistan'dan Anadolu'ya

kadar, çok geniş, yaygın bir etki sahası buldular ve asırlar boyu bu topraklardaki birçok tasavvuf hareketini kökten, derinden etkileyip, şekillendirdiler.

Ateş etrafında dans etmelerinde, Şamanizm etkisi, kafalarını kazıtmada Budizm etkisi vardı.

Ve hepsi esrar içiyordu.

Ayinlerinde orta yere çok büyük cesamette bir ateş yakıyorlar ve genç dervişler kendilerine af-yondan yapılmış esrar ikram ediyordu. İçtikleri es-rarın etkisiyle kendilerinden geçerek tam bir vecd içine giriyorlar, yavaş yavaş coşarak, tefler, ku-dümler eşliğinde ilahiler söylüyor, ateşin etrafında dansa koyuluyordu.

Cavlaclar kendilerini bıçakla kesiyorlardı.

Dans ederek coşan dervişler, falanın aşkına, fi-lanın aşkına deyip, bıçaklarıyla vü-cutlarının belli yerlerine yara-lar açıyorlardı. Pek çok dervişin vücudu bu yara-larla doluydu.

Bu dervişler, hem uçlarda savaşan gaziler, hem türlü anarşik olayın faili, hem de sosyal ayaklanmaların, başkal-dırların asileriydiler.

Tarihler, bir ayine, sekiz bin dervişin katıldığını yazıyor.

"...Çan ve zillerin, madeni halkaların ürpertici sesleri, şeyhin naralarına ka-rışıyor, seyredenleri dehşete sevkedi-

Adolf Hitler
Almanyaıyla
dünyanın başına bela
olmuş Nazilerin günümüze
uzantısı Davlakların da
esin kaynağı Cavlaklardır
diye kimi tarihçiler
not düşer...

yor... Davul, dümbelek ve borular çalarak, sema raks ede ede kendilerinden geçip yerlere seriliyorlardı..."

Toplumsal siyasi istikrar bulması asırlar sürdü. Cavlaklar ruh ve kabuk değiştirerek, elinizi nereye atsanız, o kadar güçlü bir şe-kilde toplumun birçok kurumunu etkiledi.

Diğer tarikatlara girmek için birçok nitelik aranırken, Cavlaki olabilmek için, genç ve bekâr olmak yeterliydi.

Cennet Vatan Kamboçya

At yılının sonlarına doğru, yılın yılı kutlamalarının ise yaklaşmakta olduğu günlerde Tayland sınırı olan Poi Pet'ten, kendisine "Kingdom of Wonder" diyen Kamboçya ülkesine giriş yaptım. (Elinizi kolunuzu sallayarak geçebileceğiniz şeklinde anlatılan meşhur sınır kapısı. Vize prosedürü her ülkede olduğu gibi uygulanıyor. Sadece valizinizi aramıyorlar. Vizenizi bastırıp 100 kg kokaini rahatlıkla ülkeye sokabilirsiniz.)

Karşımda, ülkenin tarihinde verdiği en büyük eser olan ve bayrağını süsleyen 902 yaşındaki Angkor Wat tapınağının bir temsili ve üzerinde "Kingdom of Cambodia" yazısı duruyor. Bir krallıktan (Tayland) diğerine geçiyorum. Cumhuriyet Asya'ya komünizmle geliyor. Şimdi daha iyi görüyoruz.

Angkor Wat'ta cihad ilan ettikten sonra sabah namazımı kılarken ben.

Vize işlemleri için yüksek duvarlı rutubetli izbe bir odaya giriyorum. Siesta yapan göbekli polislerle karşılaşıyorum. Hollywood filmlerinde karikatürize edilen 3. Dünya polisleri aklıma geliyor. Bir tanesi deri çantamı göstererek "bana hediye etsene" diyor. Disiplinli, jilet gibi Thai polislerini gördükten sonra Kamboçya polisiyle karşılaşınca nasıl bir ülkeye geldiğimi daha iyi anlıyorum. (Türkiye ile vizeleri kaldırma anlaşması yapıldıysa da henüz yürürlüğe girmedir. Kapıda 30 dolara Turistik vize, 35 dolara E tipi business vize alabiliyorsunuz. Yanınızda bir adet pasaport fotoğrafı bulundurmak lazım.)

En önemli turistik çekim noktaları tarihi Angkor tapınakları ve Pol Pot denen Mao özentisi psikopatın eseri olan jenosit müzeleri olan tezatlar ülkesindeyiz. Altı defa isim değiştirmesinden de anlaşılacağı gibi çok acılar çekmiş bir ülke. Sırasıyla; The Kingdom of Cambodia, The Khmer Republic, Democratic Kampuchea (Allah düşmanına vermesin), The People's Republic of Kampuchea (Çok yaşa Vietnam), State of Cambodia, The Kingdom of Cambodia isimlerini alıyor.

Kamboçya dünyadaki kara mayını cennetlerinden biri. Ülkede bugün halen 10 milyon kadar kara mayını olduğu iddia ediliyor. Mayınlar yüzünden ülkeye demir yolu inşa edilemiyor. Bugüne kadar 40 bin kişi mayınlar yüzünden uzuvlarını kaybetmiş. Bu insanlar kah sokakta dileniyorlar kah müzik yapıp takı satıyorlar. Hesaplayınca geriye 9 milyon 960 bin mayın kalıyor. Mayınların acelesi yok. Nasıl olsa kurbanlarını yavaş yavaş buluyorlar. Mayınlar Vietnam savaşın-

dan, Hükümet ile solcu gerillalar arasındaki iç savaşta kalma. Yani kolektif bir çalışmanın ürünü.

Şu anda parlamenter monarşi ile yönetilen ülkede kral sembolden öte bir şey değil. Eski kral Sihanouk'un 2012'de kalp krizi geçirip Buda'nın rahmetine kavuşması ile birlikte oğlu tahta geçiyor. Prag'da klasik bale eğitimi almış lubunya olan yeni kralımız da kısa süre sonra yetkilerini meclise devrederek sembolik olarak tahtta oturmaya devam ediyor. Ülkenin adı su anda Kamboçya Krallığı olsa da, resmi belgelerde "Democratic Cambodia" olarak geçiyor. Yani Krallığın sonu yakındır.

Kanlı Kızıl Khmer Devrimi

1970 yılında başlayan Darbeci general Lon Nol ile Khmer Rouge arasındaki iç savaş, 1975 Nisanında Pol Pot birliklerinin başkent Phnom Penh'e yaklaşması ile birlikte sona yaklaşıyor. Çekildiği her ülkedeki gibi Amerikan konsoloslugu, harıl harıl belgeleri kağıt kıyma makinelerinden geçirip tüm karanlık işlerinin izlerini yok etmeye çalışırken konsolosluga inip kalkan Amerikan deniz kuvvetleri helikopterleri ise misyon çalışanlarını ve yerli işbirlikçilerini ülkeden kaçırıyor.

17 Nisan günü Kızıl Khmerler şehri ele geçirdiler ve dünya üzerindeki en kanlı devrimi başlattılar. Kamboçya için "year zero" (sıfır yılı) artık başlamıştı.

Ülkedeki tüm entelektüeller, akademisyenler, yabancı dil bilenler hatta tüm gözlük takanlar (şaka değil) "sınıf düşmanı" ilan edilerek önce S-21 adı verilen okuldan bozma hapishanede işkenceden geçiriliyor, sağ kalanlar ise günde 12-15 saat çalışmak üzere ölüm tarlalarına gönderiliyorlardı. Birçok insan yetersiz beslenme ve aşırı çalıştırılma sonucu tarlalarda hayatını kaybetti. Suç işleyenler pahalı olduğu için kurşunla değil kama, mızrak, çekiç gibi manuel aletlerle katlediliyorlar. Bugün müze haline getirilen Phnom Penh'deki ölüm tarlalarında katliamın izlerini görmek mümkün. Toplu mezarların kenarlarında halen cesetlere ait kemikler ve kumaş parçalarını görebilirsiniz.

Ölüm tarlalarındaki bir toplu mezarda incelemelerde bulunurken.

Goygoycu Thailer, mülayim Khmerler...

Kamboçya, yıllarca kapalı kutu yönetilmiş, 2005'te WTO'ya katılarak kapılarını ticarete açmış, bölgede Tayland'dan çok geride, Laos'tan da epeyce ileride olan yoksul bir üçüncü dünya ülkesi. Ortalama ma-

aşlar 80-100 dolar arasında. Sosyal güvenlik sıfır. Eyalet sistemiyle yönetiliyor ve eyaletlerin yönetimi generallerin elinde. Kırsal nüfus ağırlıkta, işsizlik çok fazla, sanayi sadece başkentte, o da çok sınırlı ölçekte. Hiç savaş ve kıtlık görmemiş, sömürgeleşmemiş goygoycu Thailerle karşılaştırdıklarında Khmerler daha sessiz, mülayim, geçmiş acılarından kurtulmaya çalışan bir halk. Özellikle kırsalda yaşayan insanlar çok yardımsever ve hoşgörülüler. Bu yoksulluğa rağmen tüm Güney Asya ülkelerinde olduğu gibi burada da somurtan insanlar göremezsiniz. Güler yüzlüler, yabancıları seviyorlar. Fakat dövüş sporlarında merhamet etmiyorlar. Su an bu yazıyı kırık kaburga ile yazıyorum.

Boş vakitlerimde Khmer Boks'u'nun inceliklerini öğrenip bir yandan da kafamı gözümü yerel halka kırıyorum.

Khmerler bizim hesabımıza göre yaşlarını bir yaş fazla söylüyorlar. Onlara göre yaşam ana rahmine düşünce başlıyor, anne karnında yaş alıyorlar. Bana gayet mantıklı geldi. Yeni yılı kutlamaya Nisan 14'te başlıyorlar. Başlıyorlar diyorum çünkü kutlamalar tam beş gün sürüyor. Aynı tarihlerde Tayland'da su festivali yapılırken Khmerler yeni yılı birbirlerine bebe pudrası fırlatarak kutluyorlar. Beş gün boyunca tonlarca pudra sokaklara saçılıyor. Yeni yıl bittikten sonra bile sokaklar günlerce pudra kokuyor. Turistler ve yerel halk sokakları doldurup, litrelerce bira tüketip dans ederek eğleniyorlar. Ve bizim ülkemizdeki gibi ne en ufak bir kavga ne de kızlara yönelik bir taciz yaşanıyor. Bu yılki kutlamalarda aşırı alkol ve uykusuzluk neticesinde hasta oldum ve hiç hazzetmediğim antibiyotiklere başvurmak zorunda kaldım.

Diğer Asya ülkelerinde olduğu gibi burada da canlı bir "Gay Life" var. Havasından mıdır suyundan mıdır bilemedim gay nüfusu bu Asya'da çok fazla. Bu yüzden "western" gayler tarafından Asya çok rağbet görüyor. Ladyboy'lar da var ama Tayland'daki hemcinsleri kadar güzel olduklarını söyleyemeyeceğim.

Şehrin önemli geçim kaynaklarından biri kapkaç

Kamboçya'da üç şehir öne çıkıyor. Başkent Phnom Penh, Siem Reap ve Sihanoukville. Phnom Penh, Fransız Çinhindi'ne, "Demokratik" Kampuçe'ye (Kızıl Khmerlere) ve bugünkü Kamboçya Krallığı'na başkentlik yapmış bir şehir. Merkezi noktalarında Fransız mimarisine ait izler görülüyor. Ana caddelerin, meydanların eli yüzü düzgün. Fakat bir sokak arkaya geçtiğinizde çöp yığınları, fareler ve sefaletle yüz yüze geliyorsunuz. Şehrin ortasından ünlü Mekong nehri geçiyor.

Retroluğunun farkında olmayan şehir, Phnom Penh.

Şehrin Royal Palace ve birkaç Budist tapınağı dışındaki turistik atraksiyonu maalesef jenosit müzesi ve ölüm tarlaları. Kızıl Khmer devriminden sonra şehir sakinleri tarlalara sürülüp boşaltılıyor ve 4 yıl boyunca ölü şehir olarak kalıyor. Şehrin önemli geçim kaynaklarından biri kapkaç. İşinde ustalaşmış uzman motorize kapkaççılar özellikle kadınları hedef alıyorlar. Siz TukTuk denen taksilerde seyir halindeyken motorla yanaşıp çantanızı kapıyorlar. Backpackerlar için Tayland'ın Koh Phangan adasında magic mushroom kafasıyla motor kazası yapıp kolu bacağı sargıya aldırdıktan sonra Phnom Penh'e gelip soyulmak, geri kalan eşyaları da Sihanoukville'de partideyken kaybetmek bir gelenek halini almış. Konsolosluklar ve karakollarda her gün onlarca pasaportunu kaybetmiş genç turistlerle karşılaşabilirsiniz.

10 dolara timsahları canlı yemle (ördek, tavuk) beslemek

İsmi, Siyam İmparatorluğu ile yapılan savaşta Siyamlıların yenilmesi hikayesinden alan bir şehir. "Siyam Yenildi" anlamına geliyor. (Bizim İzmir'in adının "Yunan'ın mına koyduk" olduğunu farz edin.) Kamboçya'nın en temiz en güvenli ve Avrupalı şehri. Belki de yerleşik Fransız nüfusunun fazla olmasından dolayıdır, şehirde çok şık restoranlar, şirin kafeler ve pastaneler var.

Efsanevi Angkor Tapınakları'nın bu şehirde bulunması nedeniyle Kamboçya'ya uğrayan turistlerin ziyaret etmeden ayrılmadıkları bir şehir. Geçen yılın istatistiklerine göre 2,5 milyon turist tapınakları ziyaret etmiş. Şehir Merkezi çok küçük, tüm hayat 500 metrekare alanda, Pub Street denilen barlar sokaklarında döner.

Siem Reap'teki evimin havuzunda Türkiye'deki gelişmeleri kaygı ile izlerken ben.

Şehirde, dünya üzerinde artık çok az sayıda ülkede yasal olarak müsaade edilen timsah çiftlikleri bulunuyor. Çiftlikler genelde Fransızlara ait. Çiftliklerde timsah üretiminin yanı sıra shoplarda çiftlikte yetiştirilen zavallı timsahların derilerinden yapılmış ürünlerin satışı yapılıyor. Altı metrelik bir timsahtan 11 adet kadın çantası çıkıyor. Çiftlikler turist ziyaretlerine açık. 5 dolara bilet alıp 10 dolara timsahları canlı yemlerle (ördek, tavuk) besleyebilir, hayvan belgesellerini aratmayacak manzaralara şahit olabilirsiniz. Bundan iki-üç sene önce aşırı yağış sonucu şehrin içinden geçen nehrin taşmasıyla nehir kenarında bulunan timsah çiftliğinden bir adet 5 metre boyunda timsah firar edip nehirde izini kaybettiriyor. Boy ortalaması 1.60 olan Khmerliler ellerinde çubuklarla boyunlarına kadar gelen suyun içinde timsah arıyorlar. Allahtan bi karşılaşma yaşanmamış...

Kamboçya'nın Antalya'sı

İsmi Kral Sihanouk'tan alan şehir, Türk akınları sonucunda bir Türk gölü haline gelmiş. Otelleri, casinoları, mafyası ve plajlarıyla adeta Kamboçya'nın Antalyası. Çeşitli sebeplerle Türkiye'den kaçmış olan insanların ve Türk işletmecilerin köşe başlarını tuttuğu, kenti domine ettiği enteresan bir şehir. Deniz taşımacılığından, pansiyonlara, restoranlara birçok sektörde Türkleri görmek mümkün. Dünyanın her yerine götürdüğümüz rekabet, kavga, dövüşü buraya da taşımışız, karakollara nam salmışız.

Şehirdeki Türkleri iki gruba ayırırsak; Türkiye'de dosyası, mahkemesi, cezası bulunan ve hapishanelerde zaman geçirmiş ağır abiler ve Türkiye'nin siyasi ikliminden ve muhafazakarlaşmadan kaçan hippiler... Normal şartlar altında Türkiye'de bir araya gelmesi güç olan bu iki topluluk gurbette olmanın da etkisiyle aynı masada cigaralarını sarıp birlikte tütürüyorlar. Aynı masada oturan 15 tane Türkçe konuşan insan görürseniz şaşırmayın, this is Sihanoukville...

Girişinde başarısız bir çift aslan heykeli bulunan şehir uyuşturucunun de facto serbest olduğu bir hedonizm merkezi. Trafik kazaları dışında şehir merkezine pek polis uğramadığından kapalı-açık her tür mekanda sokakta rahatlıkla cigaranızı sarıp içebilirsiniz.

Şehir, turistlere birçok alternatif sunuyor. Merkezde kanalizasyonun döküldüğü Serendipity Beach'te güneşlenip denize girdiğinizde çantanızı çaldırabilir, çok daha temiz olan ve hippilerin tercih ettiği Otres Beach'te yüzebilir, şehirden kaçmak isterseniz speed ferry'e atlayıp 45 dakikada bir başka

hedonizm merkezi Koh Rong adasına geçebilir, Beyoğlu gece hayatına damgasını vurmuş, içlerinde DJ'lerin de olduğu 9-10 kadar İstanbullu fırlamanın işlettiği Police Beach'te (A village project) her hafta farklı bir konseptteki house müzik ağırlıklı partilere katılabilir, partinin sonlarına doğru plajda gündeğümünü izleyebilir, kesenin ağzını biraz daha açarak balayı adası olan Koh Rong Samloem'de huzura erebilir ya da bakir kalmış Koh Ta Kiev adasında kamp yapıp gece deniz planktonlarıyla raks edebilir, "Kitsch" eğlencelerden hoşlanıyorsanız gece Serendipity'de MDMA kafası yaşayan İngiliz ve Aussie kalabalığının arasına karışıp commercial music eşliğinde coşabilirsiniz.

Koh Rong Samloem adası ve ben. Soldaki ben.

Şehirde Türklerin yanı sıra iş kovalayan diğer problemlili iki millet Ruslar ve İsrailliler. Dolayısı ile şehirde sık sık silahlar konuşuyor, mafya hesaplaşmaları yaşanıyor. Şu ana kadar şans eseri ölen olmadı, umarım bundan sonra da olmaz. Sergei Polansky isimli bir Rus oligark şehir merkezine yakın bir adayı satın almış. Geçtiğimiz günlerde Putin'in isteği ile teknesindeyken Kamboçya güvenlik güçleri tarafından yakalanıp Rusya'ya teslim edildi. Şehir yeni yatırımlarla birlikte daha da büyüme yolunda ilerliyor ve ilerleyen senelerde Türkiye'den daha fazla göç alması bekleniyor. Sanırım esrarın serbest olduğunu yazdıktan sonra bu yazının da gerçekleşecek göç dalgasına katkısı olacaktır.

Selamette...

"400"

retweet verin ve bu iş huzur içinde çözülsün

NE BİÇİM
ÜLKE LAN BURASI?
HALBUKİ BÜTÜN AŞKLAR
YAHUDİ, BÜTÜN SEVİŞMELER
ATEİST... VE BEN HALA
TRENDDEYİM TOPIKTEYİM.
GEZİDEN SONRA ÇOK
GAZ BİRİKTİ BENDE.
BİRİKTİİ... BİRİKTİ ABİ
BİRİKTİ, BİRİKTİ.

ÜLKENİN
ALTINDA YATIR MI VAR
ACABA AQ? Bİ TÜRLÜ İÇ SAVAŞ
ÇIKMIYO, BATMIYORUZ FALAN?
BU TAŞLAR, BU BİNA, BU
SOKAKLAR, BU EVLER, BU KUŞLAR...
HER ŞEY AMA HER ŞEY TAYYİP
İÇİN YAPILDI. BUNU DA DİYİYİM
DE EVE KİŞİN KÖMÜR
YOLLAMAZLAR UMARIM.

STEP DUB
DUB STEP

DUB STEP

TEKNOLOJİK
SOSYALİZM ÇAĞINDAYIZ
GÖÖYA. HALA MUTANTLAR
YOK ŞİŞME KADIN SKME
HALA VAR. Bİ DE YALNIZLIĞA
TWİT ATMAK AMK.

BİZ VAR YA
ECDADIMIZI BİLE AŞTIK.
Bİ BAŞKA, BAMBAAŞKA
DEĞİŞİK Bİ YENİ ÜLKE
OLDUK BİZ. ACAİP
OLDUK ABİ.

ANDIRGAUND
OLACAM LAN!
BENİ KRİMİNALİZE
ETMEYİN!

KAFAMA SIKAR
GİDERİM DİYCEM DE
MAAZALLAH TESETTÜRE
SOKARLAR ADAMI.

WHITE LIGHT,
WHITE LIGHT

WHITE LIGHT,

ALCOHOL,

ALCOHOL,

ALCOHOL,

DİNLE
KÜÇÜK ADAM!
BU MERMİYLE ARANDA
SADECE FOTOROMANIN
4. DUVARI VAR, DEĞİL Mİ Kİ
POSTMODERN
ZAMANLARDAYIZ
ONA DA FAZLA
GÜVENME!

BANG
BANG

YAHU YAPIŞ
YAPIŞ OLDUM HİÇ Mİ
ESMEZ ARKADAŞ? ESMİYOO..
ESMİYOOO! TAM TWITTER'DAN
OTURAKLI AFORİZMA SALLAMA
HAVASI. 15 GÜNDÜR EVDEN
ÇIKMADIM TRENDİNG TOPİK
OLMADAN DA ÇIKMAYA
NİYETİM YOK
BİRADER.

MADEM
YENİ, YİNE, YENİDEN SECİM
VAR, GENE MEMLEKETİ
YİYECEKLER, YANSIN DEVRAN. SU
VEREN İTFAİYENİN HORTUMUNU ZİKEYİM.
AMAAN YETER BE! SOSYAL
MEDYADA TUTUKLU KALDIM. İNTERNET
PAKETİ BİTTİ, HEŞTEG'TEN BADI ART
YAPTIM. BENİM BEDENİM BENİM KARARIM.
HADİ CANIM, YAKINDA ,
SOKAKLARDA GÖRÜŞÜRÜZ. NE
DEMİŞ BÜYÜK TÜRK KURNAZI
OKAN BAYÜLGEN
"SOKAKTA HAYAT VAR!"

*SENİ YİNE BAŞKAN YAPTIRMAYACAĞIZ

PÜÜÜ...!!
HAVA GÜNDEMDE
BETER DEĞİŞİYORMUŞ.
BEN TWEET ATANA KADAR
MEVSİM NORMALLERİNE
DÖNDÜ ŞEREFSİZ.
İRLANDALI'YA MEYDAN
MI OKUSAM LAN YOKSA?
EYY İRLANDALI
ŞU TEKMENİN TADINA
BAK HELE. HOŞUNA
DA GİDERSE
BENDENSİN!

KILL THE IRISH!

Kahraman Figür: Münür!

“Şehir Maceraları”

Metin Fidan

"Ufacık bi Figür oyuncacağım ben. Benim kakamdan ne olur ki. Olsun ama! Misafirlikteyim. Gene de sifonu çekeyim ben..."

"Ohh... Güzel esiyo burası."

"Ne yesem, bilmiyorum ki?!"

"İyy... Şu elmadan Kurt çıkısa ne korkarım haa."

"İyi ki yanımda Kalkanım var! Zeytin tutmak çok zormuş gerçekten..."

"Çayıma atıcam ama. Şöyle ufak bi parça bulamadım ki. Rafine şeker zaten çok zararlıymış!"

"Ayy. Çok tatlı. Gel! Gelsene bi bana. Azcık seveyim!"

"Allahallaa? Neredeki bu? Burası demişti. Buluşmasına geç gelen oyuncakları da sevmiyorum, insanları da!"

"İnsanlar da böyle yapıyo: Kendilerini isteyerek bisikletlerin altına atınca, insan mahkemesi onlara para, şeker ve yeni pantolon veriyormuş!.."

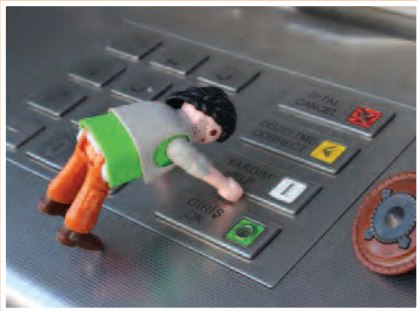
"Birazcık daha çekersem sanki gelecek gibi..."

"Gerçi kabloyu çeksem bile, tuşlara nasıl uzanıp basıcam? / Neyse, "onu o zaman düşünürsün" demiş büyüklerimiz!"

"Hi hih hih! Çok güzel kokuyo! Birazcık da kafamı sokayım şöyle.. Hi hi! Gıdıklandım."

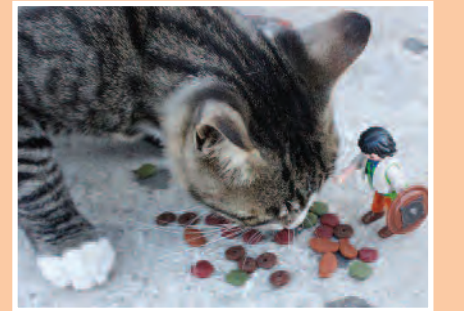
"Yardım mı istesem acaba?.."

"Hah, gerek yok! Verdi parayı. Of, ne büyük insan parasıymış! Çıtır çıtır..."

"Adres sormazsam böyle olur. Gene acayip bi yere çıktım! Ne tuhaf bi şeymiş Şehirde gezinmek..."

"Aa, ne güzel renkli bisküvilermiş. Kardeş, 5 lira-lık verir misin bana? Param var, yeni çektim. Şu turunculardan olsun lütfen!"

- "Pardon, metrobüse nasıl gidebilirim acaba?"
- "Metre o.. Şurttan. Şöyle. Düz inip, bi metre kenara.. Sağ büs.. ("Off, ne güzel kız yaa. Kızıltoprak'ın kızları çok güzelmış! Çantası da güzel. Demek Kızıltoprak'ın spor çantaları da güzel oluyo!"

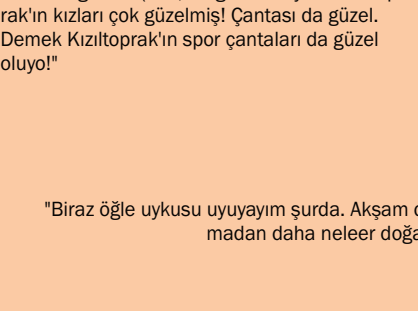
- "Teşekkür ederim."
- "Bişiy değil zaten hiç! Kolay gülee."

"İnnh!.. Ay, battı... Ih..."

"Hah, burası güzel gibi. Bütün paramı kediye kattırdım, otele vericek para kalmadı..."

"Biraz öğle uykusu uyuyayım şurda. Akşam doğmadan daha neleer doğar..."

"İyi uykular, renkli rüyalar, Figür Münür."

Fotoğraflar: Metin Fidan, Metin Fidan
Oyuncak koleksiyonu /Playmobil figür

Merih

Kızılca Kıyamet

GÜNCELERİ

LAAAN!

ELEMTEREFİS, KEM GÖZLERE SİS!

1

- dün gece yine aynı rüyayı gördüm. üst üste 3 gecedir aynı rüya. rüya da değil ayol resmen kabus bu kabus!

ELEMTEREFİS, KEM GÖZLERE SİS!

2

- hayırlar ola kuzum, anlat hele anlat. ferahlırsın.
- efendim hesapta twitter'dan cumhurbaşkanı'ne hakaret etmişim...
- eyvahlar olsun. nasıl yaparsın böyle bir avareliği?
- yahu dur allasen, rüya dedim ya rüya işte, ne rüyası kabus, kabus!
- eee?? sonra? anlatsana.
- bırak da anlatayım. şimdi, dinle...

ELEMTEREFİS, KEM GÖZLERE SİS!

3

- işte ben cumhurbaşkanı'ne hakaret ettim diye bunlar beni "sünger bob" kalesine sürgüne gönderiyorlar. 3 sene kalebentlik hükmüyle. "yapmayın etmeyin ben ne ederim oralarda" falan diyorum, nafile. neyse efendim sırt çantamı alıp sünger bob kalesinin yolunu tutuyorum. etraf zifiri karanlık. uzaktan kaleyi belli belirsiz seçiyorum. birden bir ses geliyor, "hazır mısınız çocuklar?"

- sünger bob'daki kaptan mı?
- hayır, cevât şakir...
- ayol o ne arıyor orda?
- onu da bodrum kalesine sürgüne yollamışlardı, bilinçaltı işte. izin verirken devamını anlatayım.
- tamam, kızma hemen. hadi buyur.

YAV HE, HE!

4

HAZIR MISINIZ, ÇOCUKLAR?

- neyse efendim ben cevât şakir'i görünce hemen "efendim ben sizin en büyük hayranınızım, bodrum çok bozuldu, hayallerimin üstüne oteller yaptılar" falan diye muhabbete girmeye çalıştım. cevât ne dese beğenirsin?
- ne?

5

- "elimde çok güzel bir arsa var. türkbükü'nde tam devremülklük" diyor. ben de "aman efendim naaptınız? biz sizin sayenizde bodrum'u sevdik, mavi yolculuk falan, romantik kafalara ne oldu?" diyorum. sonra cevât şakir "şimdi öyle mi olduk, bana atar yapana kadar bodrum'u beton ormanına çeviren müteahhitlere atarlansaydın zamanında kızıl kafa" diyor. ben biraz utanıp, "haklısınız efendim o zaman sünger bob'la patrick'i alıp karadeniz'de bir mavi tura çıkmaya ne dersiniz?" diyorum. sonra...
- aaa! dur! kes! stop! içime fenalık geldi. bu nasıl rüya? sünger bob kalesi neresi? cevât kim şakir kim? karadeniz'de mavi tur ne? bırak allasen, böyle rüya mı olur?

merih de durur mu yapıştırmış cevabı

6

4,5 G

OLABİLECEĞİNE İNANIYORSUN DA BUNA MI İNANMIYORSUN, BEBİŞİM?

ELEMTEREFİS, KEM GÖZLERE SİS!

KİM BU GÖZLERİNDEKİ YABANCI?

ABOOO! İRLANDALI'YMIŞ YA LA! KAC KIZ KAC!

CÜGARAYA ZAM KAPIDA!

Merih

GÜNCELERİ

kızılca kıyamet

memleket yanıyor
siz cihanın de...
boşun!

@hirsova

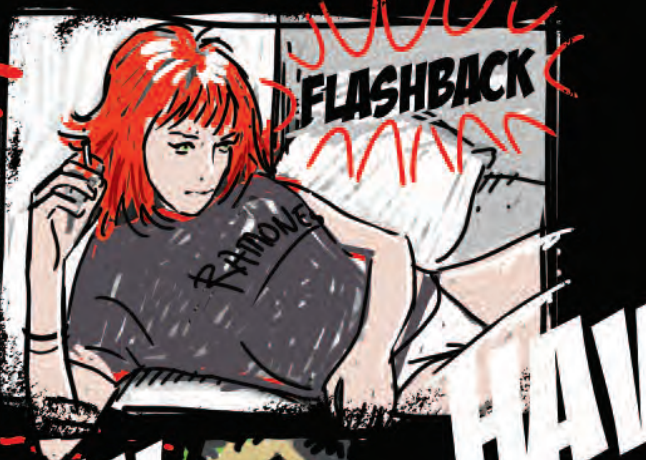

kafamizkilm, kafamizkilm,
kafamizkilm, kafamizkilm,
kafamizkilm, kafamizkilm...

3 ULAN ŞİMDİ
HATIRLADIM ŞEREFSİZ
MERT BANA AMSTERDAM'DAN
GETİRDİĞİ BİR İLAÇ VERMİŞTİ.
YATMADAN ALMIŞTİM. BİRDE BİRE
KAFASI GEÇTİ KENDİME GELDİM.
AMA DÜRSÜN DUR. BEN O MERT
ADISINDEN BUNUN HESABINI SORMAZ
MIYIM? SORAR MIYIM? NOOLUYO LAN?
AHA Kafa GELİ. TEKRAR Kafa,
YENİDEN Kafa... AAA SKCEM AMA YA.
TOPLA KIZIM KENDİNİ, YÜRÜ DİREK
MERT'E. PEKİ BU KÖPEKLER NERDEN
ÇIKTI ŞİMDİ GECE GECE? VARLAR MI,
YOKLAR MI ONU DA ANLAMİYORUM
Kİ. HAY KAFAMİZKİİM NERDEN
YUTTUM O ZİKKİMİ, HAY
KAFAMİZKİİM HAY!
HOŞT!

1 dışarda mıyım? içerde mi?
burası neresi? neresi burası?
oturma odamda taksi durağı mı var?
sokaktaysam komodinin burda işi ne?
uyan, uyan, uyan...
ne biçim kabus lan bu!

2 yarım saat önce yatakta mal mal memleketin
halini düşünüyordum. noolduysa o ara oldu.
sahi nooldu lan bana? midem bulanıyor, gözüm
kararıyor... yine bana muayyen günler...
muayyen ne be? muayyen senin babandır.
merhaba muayyen bey'le görüşecektim ama
görüşmedim... ahahahahaha! cicişkooo! cicişkooo!
nereye gitti bu kedi? kaçmasa bari.

5 KİM LAN BU DÜRRÜK?
NE DİYOR DOKSAN MOKSAN?
AA! MERT YA BU! Pİİİİİİİ!
FAKAT GİTMELİ GELMELİ NE PİS Bİ
KAFAYA GİRDİM, MEMLEKET
GİBİ OLDUM!

4 KIZIM SEN NEDEN
BAHSEDIYORSUN YA?
BENİM SANA VERDİĞİM İLAÇ
BOŞTU. PLACEBO BABY
PLACEBO! SEN GÜNDEM YÜZÜNDEN
BAD TRIP'E GİRMİŞ OLMAYASIN.
HER GÜN ÖLÜMLER, TEKRARLANAN
SEÇİMLER FALAN. Bİ KAÇ GÜN
GÜNDEMDE UZAKLAŞ KAFANI DİNLE
DIYCEM AMA BU ZAMANDA MÜMKÜN
MÜ? TELEVİZYONU KAPATSAN,
TWITTER, ONU KAPATSAN FACE'TEN
GELİYOR KARA HABER. DEMEM O Kİ
MEMLEKET 90'LARA DÖNDÜ DE BİZ
DÖNEMİYÖZ. DEVRAN DÖNMÜŞ BİZİM
DE KİÇİMİZİN KILI DÖNMÜŞ. EN İYİSİ
İKİMİZE BİRER 'GOLDEN SHOT'
HAZIRLAYAYIM DA ANNEMİZİN
MUNASİP YERİNE
DÖNELİM.

6 VER ULAN VER,
ÖLECEKSEK ÖLELİM,
BİRER FAİLİ MECHUL OLALIM.
90'LARA DÖNECEKSEK,
TAA DİBİNE DÖNELİM.

ANAFİKİDİ: 90'LARA GERÇEKTEN DÖNMEK İÇİN
YILDIZ TİLBE'NİN DELİKANLIMI YENİDEN YAZMASI GEREKİR.

Kötü Muamele Yapmanın Bedeli

Cellat ofisi cesur insanlarda bile korku ve tiksinti uyandırmaktaydı. Kimi dönemlerde infaz görevi, şehirlerin en onurlu mesleklerinden biriydi. Romalı baltalı muhafızlar toplum tarafından saygı görmekteydiler. Kimi ulusta, örneğin Almanya, cellatlar soylular katına çıkarılmaktaydı. Pek kazanç getiren bir meslek olmasa da kısa sürede ek gelir getirmesi sayesinde ilginç bir hale gelmiştir. Baltalı muhafızlara, ölüm cezasına çarptırılmış bakire genç kızların kızlığını bozma hakkı verilmesi, bu mesleğe duyulan ilgiyi hiç kuşkusuz artırmıştı. Tiberius'un bakanı Sejan'ın kızı aynı yazgıya boyun eğmişti; sadece 7 yaşındaydı...

13. yüzyıldan itibaren "işkence" sistematik bir şekilde uygulanmaya başlanınca işkence cezasında da sıkı bir düzenlemeye gidildi. Bu da infazcılarının bütün haklara sahip olarak bir mesleği ifa etmelerine olanak sağladı.

Kısa süre içinde acı tarifeye bağlanacaktır. Her işkence için, cellatların mizaçlarına göre değişecek olan belli bir fiyat ortaya çıkacaktır. Ya da bir başka deyişle aralarından kimilerinin kazançları, kurbanlarının vücutları üzerinde girecekleri ticaretler sayesinde oldukça yüklü miktarlara ulaşacaktır. Cadılara ya da ilaç yapıcılarına, işkence görmüşlerin yağlarını, derilerini, kafalarını hatta cinsel organlarını

satacaklardır. Kimileri işi çok ileri götürdüklerinde yaşamları meslektaşlarının ellerinde son bulacaktır: ama zaten bu da mesleklerinin bir (tek) riskiydi!

14. yüzyılın başında cellatların pek çoğu kuyumculardı. Kralın paralarının kopyasını çıkardıklarından yaşamları kötü noktalandı. Sahte para basıcılar karidesler gibi kaynatıldılar. Usta Henri -cellat- o dönemde kalpazanları büyük tencerelerin içine atmak için 4795 FF (8.295 TL) alıyordu. Buna karşın aynı dönemde çok daha önemli bir iş yapmış olan Meaux cellatı Jehan Quartier daha az bir para almıştı. 25 Haziran 1400'de Collin Michon adlı biri şu cezalara çarptırılmıştı: kulakları kesildikten sonra başına hazır bir şapka giydirilip koltukaltlarından asılmasına ve boynunun etrafına gelecek şekilde cıvıcvırlar asılmasına. Jehan Quartier bütün bunlar için sadece 37.50 FF (65 TL.) Enflasyon dört nala gittiğinden cellatlar gitgide daha kötü yaşam sürmeye başladılar. 14 Mart 1550'de Guillaume Garnier, büyük siyah bir köpekle cinsel ilişki kurduğu için suç ortağıyla yakılmaya mahkum edildi. Odunluk Meaux kentine kuruldu ve Meaux cellatı son derece cüzzî bir para olan 185 FF (320 TL) aldı. 18. yüzyılda bir cadıyı yakmanın değeri 947 FF (1.638 TL.) zararlı kitapları

yakmanın bedeli ise sadece 63.15 FF (109 TL) idi. 1792'de Damiens'in oğlu işkenceci Henri Samson senede 178.942 FF yani 309.566 TL. kazanıyordu. Üstelik de 17 işçinin ücretlerini doğru dürüst ödeyememekten şikayetçiydi!

Bu arada insan hakları ülkesi haline gelen Fransa'da, 1830'da toplam 232 cellat bulunuyordu. Hiç kuşkusuz bu dönemin "altın çağı" idi. Durumlar farklılaşmakta gecikmedi. 20 yıl sonra 231 cellat işsiz kaldı. Bütün ülke geneline hitap edebilen tek bir kişi atandı. "Fransız usulü" ölüm cezasının bir yüzölçümü 4 kişinin himayesinde gelişti. Deibler, Desfourneaux, Obrecht (1985 yılında 86 yaşında kayboldu) ve son olarak Marcel Chevalier. Gelenekler değiştiçe bu kişiler mesleklerini gizlemeye başladılar. Artık bu bir meslek değil, sözleşmeli iş idi. Obrecht'in yeğeniyle evlenmesi sayesinde aileye girmiş olan Chevalier bu sıfatla ayda adelet bakanlığından ücretsiz izinsiz ve ikramiyesiz 3500 FF (6.055 TL.) ve yılda 2400!! tutarında (4.152 TL) bir ilave ödenek almaktaydı.

Kendini işkenceden koruma yolları

(Cadıların Dikkatine)

17. yüzyılda 'cadıları yakan' Epinalli bir yargıç tarafından kaleme alınmış "Uygulamalı Ceza" adlı eserde bir diğer yargıç olan Nancyli Didier Colin, şeytanın uşaklarına yönelik kimi yöntemleri, meslektaşlarının dikkatine sunar:

"Daha önceden Büyük Albert, işkence görececek olan kişinin eğer önceden 'memfit' denilen taşı su ve yağ içinde toz haline getirerek alımsa hiç bir acı hissetmeyeceğini ileri sürmüştü."

Plinius da sirkeyle karıştırmış bu taşın, dokunulan yerleri duyarsız hale getirdiğini iddia ediyordu (kuşkusuz bir çeşit mermer söz konusuydu.) Didier Colin diğer koruyuculardan söz eder: Kadınların sütü, kertenkele yağı, insan iliği ve yağı. Üstelik bir de uyuşturucunun, kırlangıç otunun ve safranın yararlarını över.

Yargıçların dikkatine. Didier Colin'in bir başka gözlemi daha vardır:

"Hepsi duru suda eritilmiş sabun yerler, bu da sinirleri uyuşturur. Bu kurnazlıklarının çaresi onlara şarap içirtmektir..."

Bir Cadının Geçirdiği Gün

1. Cellat, cadıyı ellerinden bağladı, onu merdivene sürükledi ve sonra hiç acımadan, kalbinin kırılması için olanca gücüyle onu sıktı...

2. Cadı hamile olmasına karşın işkence, kafasından aşağı şarap dökerek yinelenildi üzerine de ateş atıldı...

3. Koltukaltlarında ve boynunun etrafında kükürt yakıldı...

4. Elleri arkadan bağlanarak tavana asıldı ve sonra birden yere indirildi bu tam 4 saat boyunca devam etti...

5. Aynı şey tekrarlandı, bu defa eller ve ayaklar birlikte bağlandı.

6. Sırtından aşağı alkol dökülüp üzerine ateş atıldı.

7. Sırtı sivri uçlarla dolu bir tahtaya dayandırıldı, ellerinden bir iple çekildi... Tavana kadar.

8. Yere değmeyecek şekilde ayak-

larına (bağlı halde) 25 kilo ağırlık bağlandı ve yukarı doğru çekildi.

9. Bacakları vidayla sıkıldı ve o kadar güçlü sıkıldı ki kulaklarından kanlar fışkırdı.

10. Tekrardan vidayla sıkıldı.

11. Tahtanın üzerine kondu. Cellat ona şöyle dedi: "Suçunu itiraf etmelisin, yoksa canın çıkana kadar işkence göreceksin!"

12. Tekrardan ellerinden sürüklendi.

13. Kamçıyla kırbaçlandı. Kan bluzunu kapladı.

14. Yeniden kısıpaca kondu, buna birçok saat dayandı.

15. Yeniden kırbaçlandı...

(J.Baissac tarafından dile getirilen 1631 numaralı dava tutanağından bir parça)

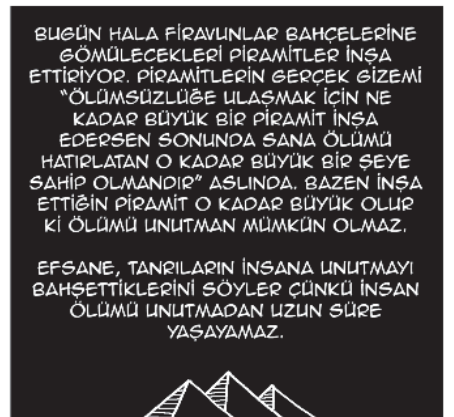
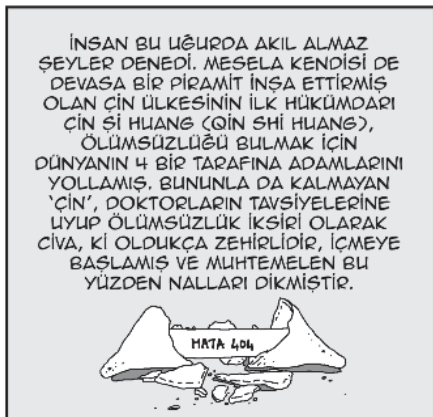
Not: Cadının kusabileceği endişesiyle işkence ancak yemekten 5 ya da 6 saat sonra tatbik edilmelidir.

BİLA'LE ANLATIR GİBİ

PIRAMİTLER

İNŞA ETMEK

yazan-çizen
TOLGA HIRSOVA
twitter: @hirsova

Ferhat Uludere

Waldo Sen Neden Burada Değilsin!

Faşizm kendine yeni bir beden bulup ne zaman konuşmaya başlasa, Nazım Hikmet'in dizeleri geliyor aklıma. Ezberden tekrar ediyorum...

"Mussolini çok konuşuyor TARANTA - BABU! / Tek başına / yapayalnız / karanlıklara / bırakılmış bir çocuk gibi / bağıra bağıra / kendi sesiyle uyanarak / korkuyla tutuşup / korkuyla yanarak / durup dinlenmeden konuşuyor.

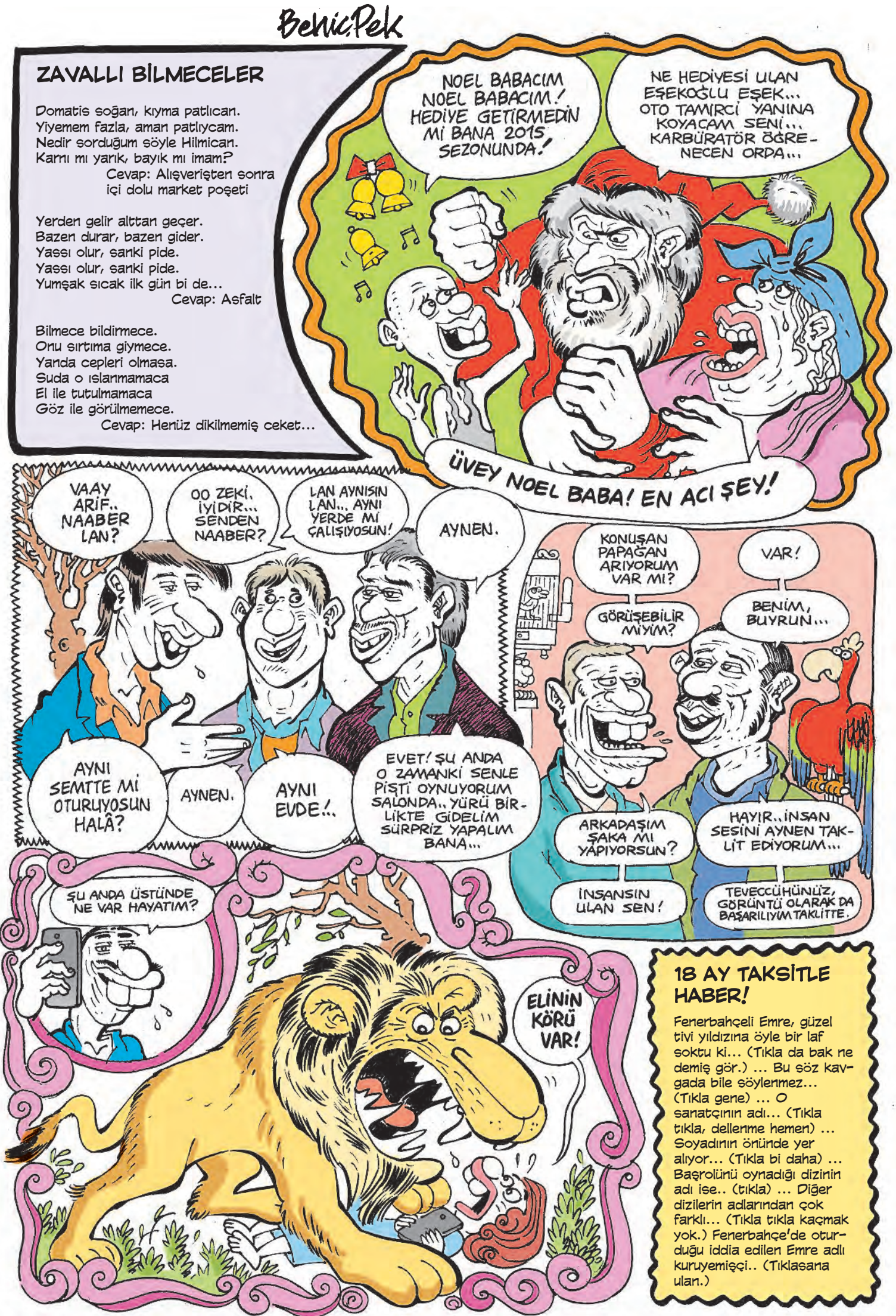
Mussolini çok konuşuyor TARANTA - BABU / çok korktuğu için / çok konuşuyor!"

Bir umut yayılır gibi oluyor bu dizeleri okurken; baskıların son bulacağına dair bir umut... Bugün değilse bile yarın bitecek bu savaş. Silahlar tek taraflı değil, hep birlikte bırakılacak. Teslimiyet değil, barış olacak...

Bir umut yeşerirken biri sönüyor ama... Ve anlıyoruz ki savaş daha sürecek. Sürdürececek savaşmayı... Gençlerin cennetlerinde timsah gözyaşları dökülecek; acılarını saklayamayanlara davalar açılacak.

2008 yılında Temmuz ayının sonlarına doğru Nedim Gürsel ile İstanbul'daki evinde bir söyleşi için buluşmuştuk. Allah'ın Kızları adlı romanı yeni yayımlanmıştı. Kitap yayımlanır yayımlanmaz da Hazreti Muhammed'in rencide edildiği iddiasıyla Şişli Savcılığı kitap hakkında soruşturma başlattı. Malum gazeteler ardı ardına haberler yapıyordu. Din elden gitmesin diye Nedim Gürsel suçlanıyor ve memleket yeniden ayrışmaya başlıyordu. Bu kez sol sağ olarak değil; dindar ve laik olarak... Nedim Gürsel endişeliydi. Örgütlediği cehalet ile meşhur o yayınların etkili olmadığından bahsediyor ve onu teskin etmeye çalışıyordum. Söyleşiye başlamadan önce televizyonda yeni yeni filizlenmeye başlayan faşizmi izliyorduk... Ve neden bu kadar çok konuştuğunu merak ettik ve birbirimize sorduk.

O zaman olabilecekleri görmek olası değildi ya da biz olabilecekleri görece kadar uzağa bakamıyorduk. Toplumun yeniden inşasına dair birtakım fikirler saçılıyordu ortalığa. Toplum yeniden inşa edilirken sanat, edebiyat, tiyatro ve sinema da yeniden inşa edile-

cekti. Bu kaçınılmaz bir gerçektir. Ve Nedim Gürsel hakkında açılan dava bunun işaretlerinden biriydi sadece... Bir emir eri kitabı okumadan dava açmıştı, malum gazeteler de haberi yaygınlaştırarak yazarı tehdit edip kapsamlı bir korku yaratmak istiyordu. Sanatın yeniden inşası kapsamında öteki olarak görülen herkes yuhalanmaya başlandı... Kulaktan dolma fikirlerle bazılarımız öteki, bazılarımız beriki olduk. Tiyatro lanetlendi, kitaplara davalar açıldı, yasaklar başladı... Ve en sonunda Levent Üzümcü İstanbul Büyükşehir Belediye Tiyatroları'ndaki görevinden ihraç edildi. İhraç işin kibarcası, Üzümcü büsbütün kovuldu. Sebep?

Malum!

Her iktidar sanatı yeniden inşa etmek ve sanatçının yanında yer alıp sempatik gözükmek ister. İspanya'yı kana bulayan, Guernica Katliamı'nı yapan Franco'nun Salvador Dali'si vardı örneğin... Franco'nun yaptıklarına destek vermiş ve İspanya'yı terk etmesine rağmen komünistlerin listesini Franco'ya vermişti... McCarthy muhalif avına başladığında destek aldığı kişilerden biri de yönetmen Elia Kazan'dı. Ve Kazan yaptıklarından hiçbir zaman pişman olmadığını herkese açık söylüyordu. Ezra Pound, Roma radyosundan Mussolini propagandası yapıyordu. İktidar ve diktatörler, sanatı ve sanatçıyı kontrol

ettikleri kadar seviyorlardı.

İktidar Levent Üzümcü ve tüm tiyatroculardan Gustaf Gründgens olmalarını istiyor. Meraklıları hatırlar, Gustaf Gründgens özgürlükçü bir tiyatrocuymken yeteneklerini Hitler'in emrine vermişti. Alman tiyatrosunda Nazi İmparatorluğu kadar hızlı yükseliyordu. Tiyatronun yoksulluğundan iktidarın lüksüne kavuştu.

Şehir Tiyatroları onu yakından tanıyordu. İktidar tiyatroya el koymadan önce sahnelenen "Mefisto" da anlatılan onun hayatıydı. Onun yükselişi ve Alman tiyatrosunun Hitler'e teslim edilmesi...

Levent Üzümcü'den Gustaf Gründgens yaratamayacakları için ihraç ettiler onu.

Gökhan Hamzaoglu

“Ne Yaptı Lan Size Bu Devlet!”

Modern devletler günümüzde, halklarına güç göstermekten çok onlara nasıl daha iyi bir yaşam sunarım konusuna odaklanmışken, Türkiye’de durum en azından tarihsel olarak oldukça farklıdır. Azınlıklar özelinde ve Kürtler detayında bakıldığında ise güç gösterisi o kadar sert olmuştur ki bu meseleler yıllarca gündeme dahi gelememiştir.

Kürt meselesinin ortaya çıkışına bakıldığında sorunun bir kimlik meselesi olduğu açıktır. Ancak problemin sebebinin çok, nasıl çözüleceği üzerinde durulduğu için kimlik sorunu olarak başlayan mesele zamanla farklı boyutlara ulaşmıştır. Kimlik meselesi denilince asimilasyon politikalarından bahsetmemek tarihimizi reddetmek olur. Bilindiği gibi cumhuriyetin ilk yıllarında oluşturulmaya çalışılan ulus devlet anlayışı farklı kimliklere sıcak bakmayan ve Türkleştirme siyaseti uygulayan bir sistemdi. Kürtleri, Kürt olarak değil, Kürtlük aşılana çalışılan Türkler veya kendini Kürt sananlar olarak tanımlamak o dönemin asimilasyon politikalarının temelini oluşturmaktaydı. Takrir-i Sükun kanunu, Şark Islahat Planı, Tunceli Kanunu, Şark Gezisi Raporu, Abidin Özmen’in raporu ve 1961 yılında hazırlana Kürt raporuna bakıldığında problem güç göstererek çözülmeye çalışılmış, sert askeri ve yasal tedbirler ortaya çıkmaya başlamıştır. Zorunlu göç planları, anadilin yasaklanması, şehirlerin Türklüğe hevesli ya da hevesiz olarak sınıflandırılması, bölgeye Kürt memur atanmaması gibi önlemler alınmıştır. Kısaca, cumhuriyetin ilk 40 yılında devletin gücü oldukça sert bir şekilde hissettirilmiştir ve bu dönemde asimilasyon politikaları terk edilmemekle birlikte devam etmiştir.

1980’lerin ortalarında başlayan terör ise ekonomik olarak sıkıntılar içinde olan bölgeyi ve tüm ülkeyi derinden etkilerken 1990’ların başında Kürt meselesinin çözümü için bir fırsat da doğmuştur. Kürt kimliğini tanımaya yönelik politikaları, terörü bitirme aşamasına gelmiş olsa da, Turgut Özal’ın ani ölümü her şeyi eskisinden de daha kötü hale getirmiştir. Bu topraklarda kişilerin sisteme bağlılığından çok sistemlerin kişilere bağlı olduğu gerçeği Özal’ın ölümü sonrası artan şiddet ile tekrar kanıtlanmıştır. Bilindiği gibi 1990’lar şehit cenazeleri, faili meçhuller, zorunlu göçler, köylerin yakılması, sivililerin öldürülmesi, insan hakları ihlalleri gibi korkunç olaylarla hatırlanmaktadır. 1990’ların sonu Avrupa Birliği’nin demokrasi ve insan hakları açısından Türkiye’yi olumlu etkilemesiyle yeniden bir ümit yaratmıştır. 1999 ve 2004 yılları arasında hem ateşkes hem de özellikle Kürtçe ile ilgili pek çok reform gerçekleştirilmiştir. Dahası 2004 ve 2009 yılları arasında Türkiye Cumhuriyeti, artan terör olaylarına rağmen reformların hızını kesmemiştir ancak yapılan reformların olumlu olmasıyla birlikte yetersiz oldukları da bir gerçektir. Diğer yandan şiddetin şiddet doğurmasıyla yeniden sınır dışı operasyon günleri başlamıştır.

Resmi olarak 2009 yılında başlayan Kürt açılımı ya da başka bir deyişle barış süreci ise Türkiye’yi yüz yıllık meselenin çözümüne çok yaklaştırmış olsa da bu kritik süreç olumlu sonuçlanma aşamasındayken 7 Haziran 2015 seçimleri sonrası durum tekrar eski halini almıştır. Analar ağlamasın diyenler, askeri operasyonları destekler, OHAL ve sıkıyönetim ister olmuş, tüm bunlardan daha korkuncu ise Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin yasalarına göre kurulmuş bir partiye oy verenler şerefsizlikle suçlanmış, demokrasi ayakları altına alınmıştır. Yani güç gösterisi öncesi bir ortam hazırlanmaya başlanmışken tam da bu günlerde ülkenin doğusunda görev yapan bir memurun ağzından şu cümleler dökülmüştür; “Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin Gücünü Göreceksiniz! Ne Yaptı Lan Size Bu Devlet!”

Aynı şartlarda, aynı yöntemlerle farklı sonuçlar bekleyenler akıl bakımından sıkıntılı kişiler olduğunu hatırlatırken konunun Kürt sorunu ile de ilişkilendirilmesi gerektiği kanısındayım. 1925’den 2009 yılına kadar istisnalar dışında devletin güç göstermesiyle Kürt sorunda geline nokta ile barış döneminde geline nokta arasında dağlar kadar fark varken ne gerek var Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin gücünün görülmesine? Ayrıca bu bahsedilen devlet gücü demokrasi, insan hakları ve hukuk dışı bir güç mü? En önemli nokta ise bu güç gösterisinin maliyetidir. 35 binden fazla insanın yaşamına, harcanan milyarlarca dolara, doğanın katledilmesine, insan hakları ve hukukun rafa kalkmasına sebep olan güç olmaz olsun. Demokrasinin, kardeşliğin, barışın, insan haklarının ve hukukun gücünü bir gün, bu topraklarda yaşayan halkların da görebilmesi dileğiyle.

NE ŞİRİN CİYOĞRAFİK 2014

Aslan Terbiyesi: Günümüzde her şey çok pratik. İnternet üzerinden kredi kartıyla ödeme yaptığınızda, nakliye şirketi, demir kafesin kapısını evinizin kapısına dayayarak aradaki koruyucu levhayı kaldırarak ve aslanınızı salonunuza salıp gidecek.

Hayırlı Olsun: Bir süre tuvaletten çıkmayın. Aslanı, yerini yadırgayarak 10-12 saat boyunca kasırga gibi esecek, salonda ne varsa amansız pençeleri ve güçlü çeneleri ile hepsini paralayıp didikleyecek. Kanepeleri kapıları orta yerinden ikiye bölecek duvarları döşmeleri derinden eşip oyacak, sonunda yorulup uykuya dalacaktır.

Tam Sıra: Evde varsa, manda bacağı, yoksa sekiz okka kıyma ile huylandırılmadan uyuyan aslana yaklaşın. Aslan kıpırdadığında koşarak tuvalete kaçın, tekrar gelin. Geldiğinizde aslanın yerinde olmadığını göreceksiniz. O şimdi araka odalardan birinde. Gece olmasını bekleyin. İşıkları açmadan, karanlıkta, el yordamıyla onu bulmaya çalışın. Asla ağzına dokunmayın. Bulduğunuzda boğuşma sabaha dek sürecek, sabah olduğunda aslanınız, bakkale gazete almaya gidecektir.

KANTUTA'NIN YILAN HİKAYESİ!

Karpuz kabuğu gibi kokan yeni biçilmiş yemyeşil koca çayır, binlerce seyircinin çığırın tezahüratlarıyla mini mini miniliyordu. Er meydanına önce cıvıldağ vaziyette kahramanımız KANTUTA geldi, seyirciyi belden selamladı. Ardından amansız düşmanı Patavat Süngersık'ın altın başı Lit-vanyum kaplı inorganik yılanı göründü. Elindeki bir kova sızma zeytinyağına cop cop dalıp çıkıyor, mikroskobik çelik teller-den oluşan kaslı bedeni her dalışta altı katsayı daha kayganize oluyordu. Görevliler, kahramanımız Kantuta'nın peynir vücuduna da bir kova birşey boca ettiler. Ama o da ne? Bu sıvı, zeytinyağı değil, marangoz tutkalıydı. Kahramanımız güleşirken vicık vicık rakibi asla tutamayacak, lakin yılan rakip, elini her atışta Kantuta'nın vücudüne rapt olacaktı. Adalet miydi bu be! Hızır yılan aniden Kantuta'nın bacaklarına daldı. Amma Kantuta çoktan, göbek üstü yatıp yere yapışmıştı. Hayır yılan ih etti pih etti, üç gün üç gece Kantuta'yı yerden söküp çermeye muvaffak olamadı. Dördüncü gün vasfını kaybeden tutkal, kendini salıver-incil, sinsi yılan, Kantuta'yı kaptığıy-naann!..

(Devamı gelecek sayıda)

Çünkü Levent Üzümcü herkes gibi sanat ve siyaseti birbirinden ayırmak gerek demiyordu. Sanat ve siyasetin bir bütün olduğunu ve ikisinin de insana hizmet etmesi gerektiğini ısrarla belirtiyordu.

Çalışma arkadaşları onun arkasından bir basın toplantısı düzenledi. Şehir Tiyatroları Genel Sanat Yönetmeni atılma kararının kendileriyle alakalı olmadığını, kararın kendilerine sorulmadan tamamen Belediye Üst Disiplin Kurulu tarafından açılan soruşturma neticesinde verildiğini açıkladı.

Ve Levent Üzümcü'yü geri getirmek için ellerinden geleni yapacaklarını söylediler. Levent Üzümcü “konuk

oyuncu” olarak Şehir Tiyatroları'na katılabilirmiş. Peki, olması gereken bu mu?

Basın toplantısını izlerken İsmet Özel'in bir kitabının başlığına taşıdığı hikaye geldi aklıma:

19. yüzyılın ortalarında Amerikan transandantalizminin iki düşünürü Henry David Thoreau ve Ralph Waldo Emerson yakın arkadaşlıklar. Hatta iki yazarın arasındaki ilişki arkadaşlıktan ötedir. Henry David Thoreau öğrencilik yıllarında Ralph Waldo Emerson'un düşüncelerinden etkilenmiş ve onun takipçisi olmuştur. Kimi kaynaklar asistanlığını yaptığını da belirtir.

Amerika Birleşik Devletleri ile Meksika savaşırken Henry David Thoreau aynı dönemde köleliğin kalkması için mücadele verir. Her Amerikan vatandaşı, savaş için ayrıca bir vergi ödemek zorunda kalmıştır. Henry David Thoreau bu savaşın köleliği geliştirmek için yapıldığını savunur ve vergi ödemez... Bu yüzden de hapse atılır. Dostu ve hocası Ralph Waldo Emerson haberi alır almaz onu ziyarete gelir. Ve telaşa sorar...

“Henry, neden buradasın?”

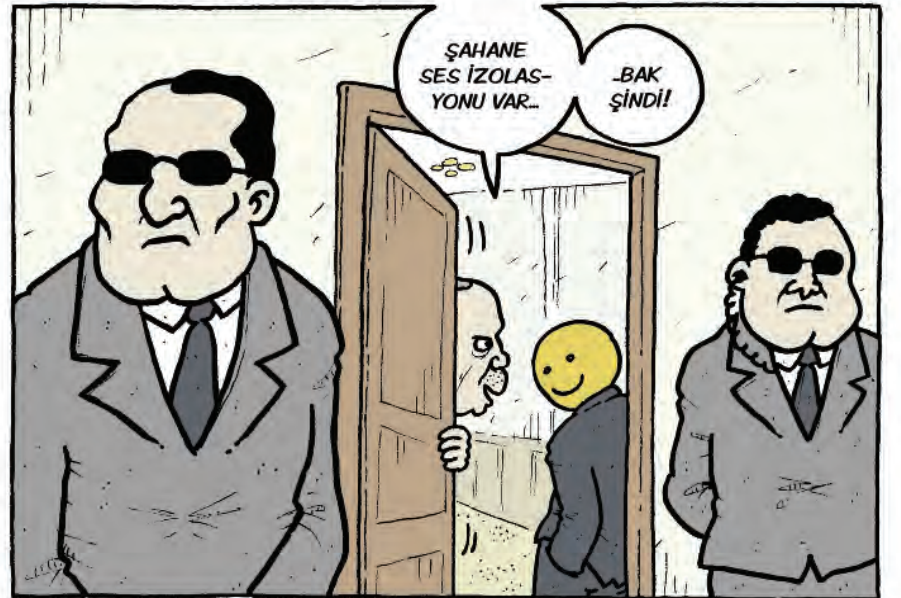
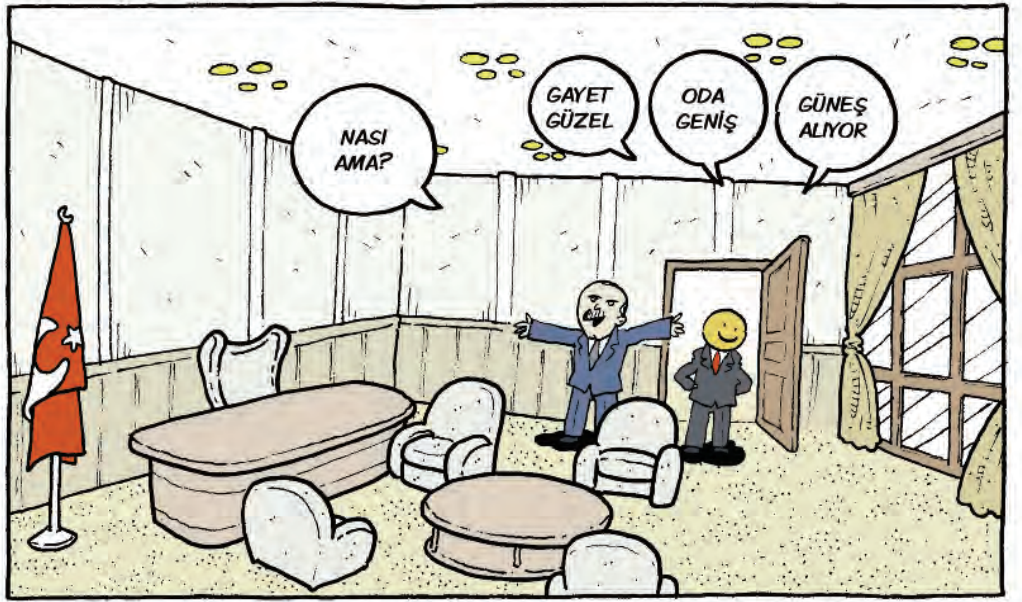
Henry cevap verir...

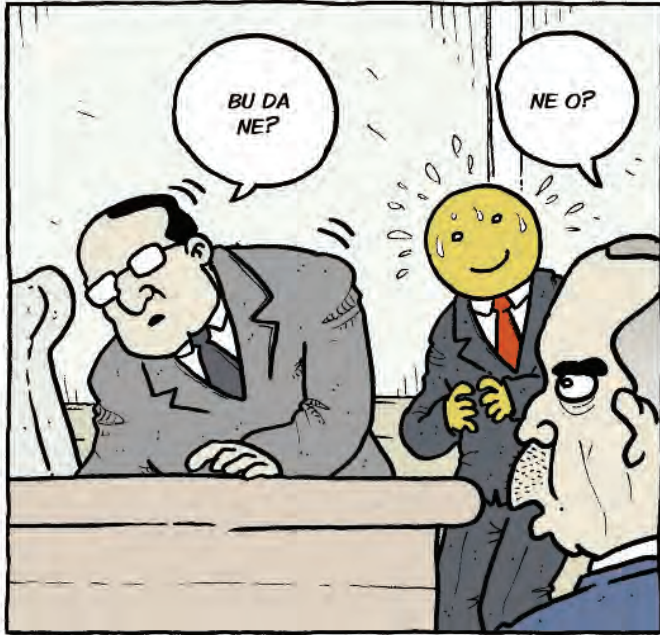
“Waldo, sen neden burada değilsin?”

@fuatavni

Yazıp da çiz:
Nuri ÇETİN

HAİRALAR GEÇİDİ

Mem-Çoş

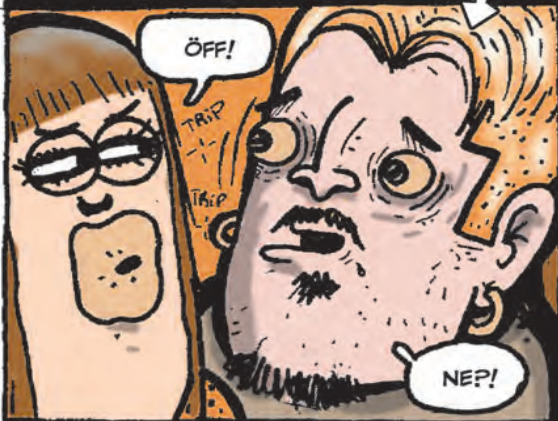

OLAYLAR

TE
SA
DÜF

alper
çelik

DÜNYAYA GÖNDERİLEN BİR OBİNİOSLU'NUN NOTLARI

Pınar Özel

• Obinios'tan dünyaya gönderilecek olan ilk ajanim. Yarın sabah gidiyorum. Çok heyecanlıyım. Norveç diye bir yere ışınlayacaklar beni. Bu gezegen dışı görevden dönüşte de kesin kumandan olurum.

• Sabahki toplantının ardından beni dünyaya ışındılar. Yola çıkmadan önce Norveçliler'e benzemem için bir dizi operasyondan geçtim. Sarışın bir insan oldum, şakır şakır Norveççe konuşuyorum ve biraz da İngilizce diye bir dil yüklediler bedenime. Şu anda yoldayım. Dünya saatiyle 3- 5 saate varırım Norveç'e. Barış dolu ve sakin bir yermiş Norveç. Çok heyecanlıyım.

• Geldim. Esmer esmer insanlarla dolu bir yere geldim. Kimse Norveççe konuşmuyor. Acaba Norveç'in bir bölgesinde farklı bir dil mi konuşuluyor ki?

• Bir adama yanaşıp, sordum az önce nereli olduğunu. Suriyeliymiş. Demek ki Suriye diye bir yere geldim. Koordinatları mı yanlış girdiler ki?

• Orfias şapşalı koordinatları yanlış girmiş. Suriyeli-lerle dolu Türkiye diye bir yere gelmişim. Neyse, fark etmez. Dünya hakkında biraz gözlem yapıp, döneceğim nasılsa. Nerede olduğumun ne önemi var ki? Hepsi aynıdır zaten. Buranın dilini biraz sonra yükleyecekler kulaklık aracılığıyla. O zaman başlarım araştırmalarıma.

• Türkçe yüklediler az önce bana; etrafta dolaşmaya başladım. Değişik bir yer. Herkes üzgün üzgün bakıyor. Noldu ki acaba?

• Demin inanılmaz gürültü yapan bir araç geçti yanından. Seçim otobüsüyümüş. Seçim diye bir şey yapacaklarmış. Ne kadar güzel bir uygulama. Halk dedikleri şey kimi seçerse o yönetecekmiş ülkeyi.

• Bir inşaatta işe başladım.

• Bizim inşaattaki iskele dedikleri şey çöktü. Bir sürü insan öldü ama herkes hayatına gayet normal bir şekilde devam ediyor.

• Yanlış bilgi vermişim az önce. İskele çöktüğü için ölmemişler o insanlar. Fitrat diye bir şey yüzünden ölmüşler ve bu çok normalmiş. E demek ki dünyada fitrat diye bir ölüm çeşidi var. Bunu not alayım da bizimkiler bir araştırsınlar.

• Seçim kâğıdım geldi. İnşaata getirip, dağıttılar hepimize. Meğer biz hepimiz başka bir semtteki bir evde 40 kişi beraber yaşıyormuşuz. Boşuna sürümüşüm inşaat köşelerinde. Akşam gidip, orada kalayım bari.

• Karakoldayım şu anda. Eve gittiğimde kapıyı, yaşlı bir teyze açtı; elimdeki kâğıtta kocasının ismi yazdığı için düşüp, bayıldı. Kocasını 40 sene önce ölmüş meğer. Diğerlerinin nerede olduğunu sordum. Kadın onları da tanıymıyormuş. Yanlışlık yaptılar sanırım. İşten kovuldum bu arada, niyeysen...

• Yarın seçim var ama bugün Diyarbakır diye bir yerde patlama oldu. Herkes çok üzgündür sanırım. Yine de seçim çalışmalarına devam ediyorlar. Aferin, ne çalışkanlarmış şu dünyalılar.

• Karnıyarık diye bir şey keşfettim. Enfes.

• Herkes üzgün değilmiş; birazı üzgünmüş çünkü patlamada ölenler ve yaralananlar onlardan değilmiş. Oha! Ben de diğer bir gezegenden dünyaya ilk

gelen benim sanıyordum. Meğer çoklarmış. Hatta anladığım kadarıyla bir kısmı seçime katılmaya bile hak kazanmış. Ne demokratik bir yermiş bu dünya.

• Yanılmışım. Onlardan olmayanlar da dünyalılarmış ama yine onlardan değilmiş. Allah da canımı alsın hiç bişi anlamadım ben.

• Allah demişken aklıma geldi. Dünyalılar çok tanrılılar. 3 tane farklı tanrıya inanıyorlar, üçü de birer tane kitap yazmış ama o tanrılar da kendi aralarında ikiye, üçe filan ayrılmışlar sanırım. Aşırı çok tanrılılar. Başka tanrıya inananları sevmiyorlar. Gitgide daha enteresan bulmaya başlıyorum dünyayı.

• Seçim vardı bugün. Kim olduğunu anlamadığım bir adamı başkan yaptırmamışlar sanırım. Hayret! E parti seçimi yaparken, başkanı nasıl seçeceklerdi ki zaten?

• Seçimden bir sonuç çıkmamış anladığım kadarıyla. Koalisyon diye bir şey yapmaya çalışıyorlar ama bir tanesi istemiyor. Gözleri bitişik olan adam her şeye kızıyor; genç olanı sevmiyor galiba.

• Bir tane daha adam var; gözleri bitişik olana habire koalisyon dedikleri şeyi teklif ediyor. Öbürü de kabul etmiyor. Çok saçmalar aslında.

• Terör dedikleri bir şey yapıyorlar burada. Korkuyorum. İnsanlar ölüyorlar ama kimse aynı anda üzülüyor.

• Sorun çözme konusunda biraz yetersizler sanırım bu dünyalılar.

• Aha! Plüton'a takmışlar kafayı! Oraya da dadanırlarsa bize de bulaşmaları an meselesi olur.

• Ülkede büyük bir sorun var. Din adamına Mercedes diye bir şey verilmiş mi, verilmemiş mi, ille de verilecek miymiş anlamadım ama ciddi sorun oldu. Papa'dan filan bahsediyorlar. O kim acaba?

• Sivas diye bir yerde bundan seneler önce insanlar yakılmışlar. Onları andılar geçen gün ama bazıları anarlarken, bazıları kötü kötü konuştular. Ne çapraşık ilişkiler bunlar. Valla daraldım.

• Hava çok sıcak.

• Suruç diye bir yerde bir patlama oldu. Bir sürü genç insan öldü. Bütün ülke yas tuttu diyeceğimi sanıyorsunuz ama öyle olmadı. Bir kısmı üzüldü ama yas tutmalarına izin verilmedi. Geri kalan kısmı da ölümlerle kavgaya devam ettiler!

• Sıcak neyse de nem kötü.

• "400'ü verseydik, bu gençler ölmezlerdi" dedi biri dün. 400 koruma amaçlı kullanılan bir şey demek ki... Kalkan mı ki? Bizimkilere sorayım bari...

• Sigortalı bir iş buldum bugün. Pizza dağıtacağım. "Motor kullanıyor musun?" dediler. "Uzay aracı bile kullanıyorum" dedim. Güldüler. Bence de komik!

• Ülkede her gün bir patlama oluyor ama patlayanlar hariç kimse fark etmiyor. Aklımı yitiresim var.

• Çözdüm olayı. Ülkedeki her şeyin arkasında Paralel diye bir örgüt var. Belki onu yok ederlerse biter her şey.

• Pardon! Bir de CHP diye bir şey varmış her şeyin arkasında. E hani paraleldi?

• Bizimkilerle konuştum. Kanada diye bir yere çeceklermiş beni. Tez zamanda inşallah!

• Aha! Yeni bir şey öğrendim bugün. Viski içenler şerefsizlermiş. Ben rakıya dadandım buraya düştüğüm-den beri. İyi ki içmemişim viski dedikleri şeyi. O bitişik gözlü adam dedi "Şerefsizler" diye. Bana ne ya! Bana dokunmayan yılan bin yaşasın.

• Siyasi tartışmalarını Cuma namazı diye bir şeye müteakip yapıyorlar. Sürekli yeni bir şey çıkartıyorlar, konulara vakıf olamıyorum bir türlü.

• Nasıl koydular Fener'e!

• Pırasa yenir mi ya? Ama bak karnıyarık öyle mi? Ye ye ye, doyamıyor insan...

• Nem çok nem.

• Şehitler ölmüyorlarmış zaten. Şaşırdım. Dünya gerçekten değişik. Çok genç çocuklar öldürülüyorlar ama şehit oldukları için sadece kendi annesi ve babası üzüyor; geri kalan herkes "Şehitler ölmez" diye bağırıyor. Ölümsüzlüğü bulmuş demek ki bu dünyalılar.

• Erken seçim diyorlar. Seviyorlar demek bunlar seçim yapmayı.

• Çok ama çok ilginç. İstihbarat birimi olarak muhtar dedikleri bir şeyi kullanıyorlar. Muhtar ne diye sorsanız da tam olarak tarif edemem ama en küçük yönetim birimi gibi bir şey işte.

• Kanada'ya atamam geldi ama gitmeyeceğim. Sigortalı işim var, Sodexho da verdiler. Bir de bu memleket güzel her şeye rağmen. Double yol bile var.

• Ne mutlu ki bize bugün de 8 tane şehit var memlekette!.. Ne diyorum ben ya? İyice dünyalılaştım ben de!

• Kol böreği yemeden dünyadan dönülmez. O kadar söylüyorum!

EYLÜL 2015-08

MANYAK

● İmtiyaz Sahibi: Tuncay Akgün ● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● Mizah Yönetmeni: Bahadır Boysal ● Yazışleri Müdürü: Serkan Kölük ● Grafik & Sayfa Düzeni: Murat Yücesan, Cebail Okçu ● Renklendirme: Fikret Özdemir ● Kaligrafi: Fatih Kaan ● Müessese: Ali Yavuz ● Satış Müdürü: Şener Küçükaptan ● Muhasebe Müdürü: Gülsüm Ünlü ● Tel: (0212) 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 245 38 06 ● Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/İst. ● Baskı: LeMan Matbaası Adres: Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadimköy/İST. ● Tel: 0212 858 00 93 (95-96) ● Genel Dağıtım: D.P.P. A.Ş

DÜŞLER KOYU

yazan-çizen
TOLGA HIRSOVA
twitter: @hirsova

HEPSİ GİTTİ Mİ?

EVET.
KORKMA GEL.

YA BİRLERİ GERİ DÖNERSE, YA
BİZİ GÖRÜRLERSE, NE YAPARIZ?

KORKMA, BİZİ GÖREMEZLER.

HER GEÇEN YIL DAHA KALABALIK
OLUYOR BURASI. ÖNÜNDE
SONUNDA BİRİ BİZİ GÖRECEK.
YA SONRA?

NASIL BU
KADAR EMİN
OLABİLİYORSUN?

BU VURDUM-
DUYMAZLIĞIN
CİLDİRTACAK BENİ.
GÖRECEKLER BİZİ
DİYORUM,
GÖRECEKLER!

BİZİ
GÖREMEZ-
LEER!

NE? NASIL
OLUR? GERÇEK
DEĞİL MİYİZ
ŞİMDİ BİZ?

EVET, BİRER
HAYALİZ HEPSİ
BU.

BU DENİZ, GÖKYÜZÜ,
GÜNEŞ, BULUTLAR, KUŞLAR...
HEPSİ Mİ HAYAL YANİ?

HAYIR,
SANMIYORUM.
BAK SANA BİR ŞEY
GÖSTERECEĞİM.

AAA!!
ELİN YOK
OLUYOR!

YETERİ! GÖRMEYECEKLER
ÇÜNKÜ BİZ GERÇEK DEĞİLİZ.
YILLAR ÖNCE BİRİNİN BURADA
GÖRDÜĞÜ UNUTULMUŞ BİRER
DÜŞÜZ BİZ. ANLIYOR MUSUN?

BU KOY DIŞINDA BİR
YER HATIRLAMİYORSUN DEĞİL Mİ?
NEDEN? ÇÜNKÜ BURADAN DIŞARI HİÇ
ÇIKMADIK. BU KOYUN DIŞINDA VAR
OLAMAYIZ BİZ.

ANLAMIYORUM.
BİRER HAYALSEK
NASIL OLUYOR
DA UŞUYORUM?
BU HİSSETTİĞİM
SOĞUK O KADAR
GERÇEK Kİ!

BİR HAYALİ
YAŞAYAN
HERKES EİBİ
BİZ DE
YAŞADIĞIMIZI
GERÇEK
OLARAK
ALGIYIYORUZ.

AMA BEN BİR HAYALİ YAŞAMAK
İSTEMİYORUM. EN AZINDAN BUNU
DEĞİL. BU KOYUN DIŞINDA BİR
DÜNYAMIZ OLSUN İSTİYORUM.
BİR GEÇMİŞİMİZ, BERABER BİR
GELECEĞİMİZ...

ÜZGÜNÜM YAPABİLECEĞİM BİR ŞEY YOK.
SONSUZA DEK BU KOYDA AYNI GÜNLÜ
YAŞAMAK ÜZERE LANETLENDİK BİZ.

HAYIR! BUNU ASLA KABUL EDEMEM!
HEM MADEM BİRİSİ BİZİ BU KOYDA HAYAL
ETTİĞİ İÇİN BURDA VAR OLDUK, KENDİMİZİ
BAŞKA BİR YERDE HAYAL EDERSEK
ORDA VAR OLMAZ MIYIZ?

BEN.. BİLEMİYORUM.
NASIL OLACAK Kİ?

BASBAYA.
BAK İŞTE BÜYÜK BİR EV
HAYAL EDİYORUM.
KOCAMAN BAĞÇESİNDE
TÜRLÜ TÜRLÜ AĞAÇLAR
OLSUN. Bİ KERE MUTLAKA
BİR KEDİMİZ OLMALI...

BİR DE
KÖPEĞİMİZ,
HATTA İKİ.

GÖRDÜN MÜ
İŞTE BU KADAR
BASİT. DURMA
HAYAL ETMEYE
DEVAM ET..

UÇSUZ
BUCAKSIZ BİR
DENİZ MANZARASI
OLSUN, BÖYLE
KÜÇÜK BİR KOYA
DEĞİL OKYANUSA
BAKSIN EVİMİZ.

HAVA NE SICAK NE SOĞUK
OLSUN. SEN OĞLANLA
BAĞÇEYLE İLGİLENİRKEN BEN
KIZIMIZA YEMEK YAPMAYI
ÖĞRETEYİM.

ÇOCUKLAR,
YARIM DÜZİNE
ÇOCUĞUMUZ
OLSUN!

- BU HAYALİ YAŞAMAYA HAZIR MISIN?
- EVET
- PEKİ KORKUYOR MUSUN?
- HAYIR!

PLOP